

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.маја 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Добар дан. Да констатујемо одмах.

Присутан је заменик тужиоца за ратне злочине **Миољуб Виторовић.**

Пуномоћник оштећених **Наташа Кандић.**

Опт.Букић Желјко, Медић Драган, Боројевић Драган, Шолаја Миодраг.

Браниоци **Радовановић, Перковић, Петровић и Драгић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет смо на видеоконференцијској вези са Хашким трибуналом где се налази сведок Стопарић Горан.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА сведока **СТОПАРИЋ ГОРАНА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу добар дан. Да ли се добро чујемо?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видимо се. Да ли можемо данас да наставимо са вашим испитивањем?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду. Имам још само да вам предочим две ствари онако у најкраћим цртама и то је да је опт.Боројевић Драган у својој одбрани говорио да није био уопште у овом дворишту где се овај догађај догодио, ви сте међутим рекли да сте га видели како излази из тог дворишта и како мења оквир, да ли ви сада када сте чули његову одбрану остајете при томе?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И у односу на опт.Шолаја Миодрага, опт.Шолаја је рекао такође да у том дворишту није био, међутим ви кажете да сте га видели како претреса тог једног старијег човека, да ли и сада остајете при томе?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Ми смо јуче завршили са испитивањем, односно са постављањем питања која је имао тужилац, да ли тужилац има још нешто да пита? Не. Да ли пуномоћник има нека питања? Сада је на реду испитивања од стране странака, јуче је био тужилац, данас је то пуномоћник оштећених госпођа Наташа Кандић и затим ћемо наставити са браниоцима и оптуженима.

НАТАША КАНДИЋ: Добар дан. Ево ја имам прво питање, да ли кад сте се окупљали када је позивао командант јединице, када сте се ви сви окупљали, да ли је он том приликом рекао шта ће бити ваш задатак на Косову, јединице «Шкорпиони»?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, ја не сећам се таког нечега, није он био експлицитан у том када смо се окупљали, једноставно идемо на Косово, НАТО бомбардовање, Албанци, у том контексту сам ја схватио.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је међу вама?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Али није говорио ни где ћемо бити у којем граду, којем селу, ништа нисам знао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је међу вама припадницима «Шкорпиона» има оних који су први пут ишли на Косово, да ли се причало о мотивима зашто неко иде ево сад по први пут, неко иде на ратиште по не знам трећи, четврти пут, да ли се причало о мотивима зашто неко иде, да ли се причало о томе шта је дозвољено, шта није дозвољено? Да ли на пример има пара на Косову?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Нисам сад чуо ово последње.

НАТАША КАНДИЋ: Питам да ли је било приче о томе да ли има пара на Косову, да ли се то сме узети од некога, како се треба понашати, каква је прича, да ли је било приче међу вама припадницима «Шкорпиона» који су неки разлози, мотиви били за одлуку да идете, појединачно?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите људи су сви разни, неко је отишао из чистих патриотских разлога, неко из патриотских плус користољубља, неко само из користољубља, то је проблем свих војски, а поготово добровољних и непрофесионалних армија, јединица као што смо ми. Значи јавна је тајна да је неко био мотивисан новцем, неко патриотизмом, а неко и једно и друго делимично.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кад говоримо о новцу, да ли се то односи на плату коју би добио од МУП-а Србије или на неки новац на Косову, на шта сте мислили?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па плату су добили да, сви смо добили плату, али је увек постојала могућност да одузмеш неком паре.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли се о томе отворено причало?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У кулоарима, значи то није команда отворено причала, али разни су људи, па ево имамо пример са тим аутобусима који су били пуни некакве техничке опреме, то је, није потребно само паре узимати да би човек се окористио у нечему што се тада називало ратни плен.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте стигли у Пролом Бању и када вам је речено да је ујутру рано крећете на Косово, је ли било помињано Подујево или само Косово, из Прлом Бање кад је требало да кренете?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја ни то јутро када смо кренули, ја сам у аутобусу сазнао да идемо у Подујево, значи дан раније ја нисам знао да ћу ићи у Подујево, можда је неко од наших чланова знао, но ја нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли неко из команде Боца, командант јединице или неко други је ли рекао који ће ваш задатак бити у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић прекинућу вас, он је већ одговорио да није знао који је задатак и са којим задатком иду нити у који град иду.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, он је јуче. Он је молим вас судија јуче рекао да када је стигао у Подујево, да су остали у аутобусима, да је речено да тога дана неће бити акције, е па да видимо које то акције, то не значи да они не знају уопште у коју акцију иду, ако он каже неће бити акције, него да се распорде по становима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда конципирајте питања тако да се држимо суштине и онога што је важно и што концизније и што краће, да би одбрана имала времена.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим и ово је важно, ви ако сматрате да је недопуштено, ви забраните питање, али ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја сам управо.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да је важно да видимо, он је припадник неке полиције тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, немојте ми образлагати своја питања, реците ми које је ваше питање.

НАТАША КАНДИЋ: Моје питање је да ли је пре поласка у Подујево, да ли је командант јединице саопштио припадницима јединице зашто они иду у Подујево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Разумео сам питање, не, нисам знао у Подујеву сам сазнао да треба да преноћимо пошто тога дана нећемо имати никаква дејства, а следећи дан треба да преузмемо контролу над градом или над делом града који није већ био у контроли српских, југословенских безбедносних снага.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад ми реците шта је то подразумевало да преузмете контролу над делом града над којим још није успостављено и над читавим градом, шта је то конкретно, које су то радње требали да изврше припадници јединице да би се успоставила та контрола?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја сам схватио да треба проверити и прочистити непроверене делове града, припаднике УЧК.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви нешто знате, да ли вас је неко упознао са акцијом извлачења становништва из града?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Такву припрему нисмо имали.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам је неко говорио о томе да треба истерати албанце из града?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Мени није.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко рекао да ако нађете цивиле албанце у кућама, да треба да их истерате напоље?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја никад такву команду нисам чуо, али се то радило, албанци су при самој појави нас излазили уплашени, али ја никада од никога нисам добио наредбу да уђем у неку кућу и да избацам неког на улицу, не, нисам добио ту наредбу.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми зашто сте кад су ти цивили били у дворишту, зашто сте их истерали на улицу и упутили према полицијској станици? Они имају своје куће.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите, ја не знам из које су куће они доведени, они нису пронађени у кући у којој смо ми, ја се налазио и остали и на крају крајева они нису пронађени у кући испред које су стрељани. А ми одлучујемо да у тој кући преноћимо, једино је логично решење да их изведемо на улицу и упутимо према полицији, полицијској станици.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас сад кажете ви сте одлучили да у тој кући спавате, ко вам је рекао да ви можете да уђете и спавате у нечијој кући, да ли неко тако нешто каже?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите нама сигурно власник куће није дао дозволу да дођемо, једноставно под претпоставком да је кућа већ празна и ми у њој треба да преноћимо и ја сам и пре Косова био на ратиштима и увек сам ноћивао ако постоји насељено место у нечијој празној кући и зашто би спавао на улици ако постоји празна кућа.

НАТАША КАНДИЋ: Ја вас питам, зашто сте поново цивиле, зашто их нисте послали њиховим кућама него их шаљете на улицу према полицијској станици?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па добро госпођо Наташа нисам ја човек који одлучује.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али ја питам зашто?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Једноставно смо нас неколицина претпоставили да је најбоље решење да они изађу на улицу, јер ја нисам видео сам моменат њиховог привођења, хапшења, како је то Цвјетан и остали извели, где су они њих затекли, ја претпостављам у неким својим кућама, али не ту где се ја налазим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја вас сад питам за ваше разумевање, шта се по вашем мишљењу ту догађа, да ли сте ви дошли да те људе истерате из кућа, истерате из Подујева и да успоставите на тај начин контролу над градом или нешто друго?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја у свој својој ајде да је тако назовемо ратној каријери.

НАТАША КАНДИЋ: Не, конкретно.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Никада нисам изузетно много контактирао са цивилима и овде на Косову и ја и поред свог ратног искуства никада у животу нисам виђао такву количину цивила, на простору за који смо ми већ упозорени да ће то бити зона борбеног неког дејства, једноставно смо ја могу своје мишљење да и једноставно је за мене било најгоре решење идите пред офицере вишег МУП-а Србије, а они вероватно знају шта ће.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите када су ови изашли из дворишта ови сви које ви наводите, да ли ви видите тренутак када се ови из команде САЈ-а појављују ту на улици?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У даљини лево од места где сам ја стао, пошто су и цивили упућени лево од нас, лево од те куће, на углу те улице је морали су бити виши официри. Улица је пуна полиције, ту је више од две или две стотине људи, са нама, ја претпостављам да је можда и више, они људи иду ти цивили улицом у том правцу у ком су упућени и пролазе кроз масу других полицајаца. Највећи је по мени, људи су већ били пуштени на улицу, мислим да је иницијална каписла била тај неки полицајац који је рекао «зашто то враћате, изводите на улицу, враћај то у куће, сутра кад се крене крене, ко се затекне затекне», мислим да сам то добро упамтио и те жене су схватиле вероватно су разумеле српски и кренуле назад с тим што је тај човек тамо одвојен. Ја претпостављам, то не мора бити истина то је тако громко и гласно тај полицајац викао зашто смо их извели на улице, да су то можда чули и они у дворишту кад су се ови вратили тамо, али то је претпоставка, а тај човек на улици је, није дао наређење да се убију, али је таквим тоном и тај човек који је то викао није био «Шкорпион».

НАТАША КАНДИЋ: А шта је требало то да значи «враћајте их у куће и сутра ко се затекне затекне», шта је то значило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите шта је то за њега значило?

НАТАША КАНДИЋ: За њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви то разумели пита госпођа Кандић?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Вероватно на њихову, ако сутра ми треба да идемо у неку акцију прочишћавања тог терена, онда би то испало ко се затекне затене, на њихову одговорност у зони борбених дејстава, опет свака персона је могла те његове речи да схвати и на други начин, могли су да схвате, па шта мариш можеш их и убити, сваки човек је то могао на свој начин схватити, јер он је се изразио на тај начин да он ништа не наређује, а ништа буквално и не говори.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли то кад тако кажете, је ли то могло онда да значи да је свако слободан да ради онако како разуме да треба да ради?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па то не значи госпођо Кандић, то се управо и десило.

НАТАША КАНДИЋ: Ја питам, кажете свако је могао да разуме онако како разуме, али кад се тако неко каже, неко може да разуме да је то и наредба, ко се затекне уби га као што ви кажете, да ли је значи био свако слободан и да разуме и да предузме неке радње у вези са оним што је речено и како је он разумео?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите госпођо Кандић већина нас «Шкорпиона» је и раније била у рату по неколико година на разним другим теренима и просторима бивше Југославије, и ви сви знате и цела Србија зна да је код нас у то време рата постојао неки неписани принцип некажњивости. Многи људи су и са хрватске и са бошњачке и са српске стране учинили ратне злочине и помоћу тог неког тзв.принципа некажњивости никад нису ни

одговарали и дошао је моменат кад долазимо на Косово, већина нас је уверена да чак и ако убијеш некога да ти нећеш бити кажњен, ја лично сам имао неки такав осећај. Тако да поруку коју је послао тај полицајац управо се то и догодило, нашли су се људи који су имали довољно идиотизма у себи да стрељају децу.

НАТАША КАНДИЋ: Тај полицајац који је то рекао је ли он био локални полицајац, припадник ПЈП, можда локалног ПЈП или из САЈ-а, из «Шкорпиона»?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не могу да идентификујем на тај начин, једино што сам готово уверен да није «Шкорпион», јер пазите ми толико у том моменту долазимо у Подујево, ми још ништа не знамо, кад неко се на тај начин обрати «зашто то изводите напоље», значи да нас критикује а то може само човек који је већ био у Подујеву пре нас, то никако није «Шкорпион», то је неки полицајац, пошто тамо Војска Југославије није била, али да ли је он ПЈП, да ли је локални полицајац, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли се ви налазите на улици када стиже командант јединице «Шкорпиони», када долази ту где су.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, ми смо већ се постројили и командант «Шкорпиона» је дошао заједно са Зораном Симовићем Тутинцом, већ је почела евакуација преживелих тада смо сви могли да видимо када људи износе у да ли је то у ћебадима, да ли у шаторским крилима децу, ту је било и санитарско возило. У том моменту је био и командант Боца, стојао је поред овога, поред тог Тутинца када нам се, верујте ми ја се у животу пониженије нисам осећао него кад је тај Тутинац осуо паљбу на нас, ја сам био готово уверен да ћемо сести у аутобусе у Пролом Бању да ће да изврше хапшење, јер видите ми «Шкорпиони», ја сад условно говорим ми «Шкорпиони» као јединица стрељали смо децу и жене у другом, такорећи у задњем делу дворишта полицијске станице, пред 200 полицајаца, и сасвим је логично било да одмах буду ухапшени, ипак су ту све полицајци.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу се тада на том.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам одмах схватио, ја сам знао да ћемо бити кажњени, међутим ево нисмо тада.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу се тог тренутка помињала нека имена, је ли се показивало на неког ко је био у дворишту, ко је учествовао у томе, је ли неко знао тог тренутка, Тутинац, овај Спасоје Вулевић, командант Боца, јесу знали да су, јесу се помињали Гуљо, Боројевић, остали, јесу се помињали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Нису, нису, претпостављам да нису ни могли знати одмах тог момента јер кад долази Боца и Тутинац, он не контактира са нама војницима, него једноставно је он информисан већ од својих активног састава који је већ указивао помоћ преживелима и они су га информисали, он је човек верујте ми оно «стоко свиње багро».

НАТАША КАНДИЋ: Сад да вас питам нешто.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Али сво време поред њега стоји Боца и ћути, шта да каже.

НАТАША КАНДИЋ: Ви видите ови када излазе из дворишта и ко мења како се зове оно ремен је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја што сам видео, то сам и рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекли сте, то не треба да понављате, него само ја хоћу сад да вас питам, на основу тог мењања ремена, на основу прича, разговора у Пролом Бањи, касније прича у Шиду годинама прича, ко је још од припадника «Шкорпиона» био на тераси, на прозору, у непосредној близини да је могао да види шта се догађа у дворишту, хоћу конкретно да вас питам да ли је Смиљић видео шта се догађа?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па он тврди да јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, ја питам само да ли он зна његово мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не реагујте молим вас браниоци молим вас да не реагујете значи нико немојте да прича са госпођом Кандић у глас, сведок је јуче рекао наћи ћемо то сада на којој страни да сматра да је Смиљић Здравко то видео, дакле то је нешто о чему је сведок још јуче говорио и зашто је јуче питан. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Саша Дабић био на месту да је могао да види?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Молим вас поновите, веза је слаба.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Саша Дабић био на месту да је видео?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: По мени јесте, мада он пориче, а Смиљић Здравко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуда ви то знате?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: А Смиљић Здравко је мени сам признао да зна, да је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је Саша Дабић рекао да је он то видео, јесте тако рекли?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не. Саша Дабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Смиљић?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Саша Дабић пориче, но Смиљић је мени рекао да је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а пита госпођа Кандић за сведока Дабића?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја претпостављам да је и он видео, али Саша то пориче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега ви то претпостављате?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па зато што је био веома близу са Смиљићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Госпођо Кандић наставите.

НАТАША КАНДИЋ: Чубра?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: А Пера, Пера је мислите на тог Чубру, на Пера Чубру.

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дмитривић.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја не знам за њега, не знам. Сви нешто знају и онај ко није ништа видео, чуо је. Једноставно то је ја верујем вама

свима тамо у судници јасно, да не може толико П-1 и Горан Стопарић да зна нешто о томе а да други нико ништа не зна.

НАТАША КАНДИЋ: А Рајко Олујић?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И он зна доста.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад реците кад сте се вратили у Пролом Бању, да ли неко.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Извините, ја спомињем, ја кажем и он зна доста јер ја сам сам лично са Рајко Олујићем два можда и три часа седео у његовом аутомобилу и расправљали о свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте такође јуче причали.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Човек зна, свестан је.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте враћени у Пролом Бању, да ли неко од вас почиње да испитује шта се то догодило, ко је то урадио, шта се ту догодило, да ли неко то?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите доста људи, ево Томић је испитивао ко је то, која је то свиња могла да уради.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли то значи.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И ја сам слушао ко је још, између себе смо сви испитивали, ја вам кажем после три часа проведена у Пролом Бањи после тог догађаја, ја сам некако у своју главу од свих тих сазнања скупљених и оног што сам ја као на лицу места доживео и осетио и видео, за мене су извршили то кривично дело П-1, овај Цвјетан Саша, Гуља и Боројевић и нико ни мање ни више, за овога малог Зицка ја не могу се чудом начудити да је он пуцао, он јесте претресао доњи део ноге тог човека, он неће да призна, али ништа не треба да се плаши претресати и убити није исто. Али ја га исто никако не могу сврстати у комбинацију да је он могао пуцати у некога, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, понављате, господине Стопарићу да питамо господина.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Значи ја сам навео четири имена за које ја сумњам да су они починили то кривично дело, ето.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте нешто рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да питамо оно што није рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, кажете да је Томић истраживао, до којих података је он дошао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање, сведок не мора да зна до којих је сазнања дошао Томић.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Онда сте нам помињали, да се вратимо сада на неко касније време, време суђења, кажете да сте обавештени да се ви сви скупите код Ђукића, и да је тада била она порука ко изда неће носити не знам главу и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није тачно.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, није то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то тако, шта је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Питање је, питам ко вас позива, ко организује тај састанак сведока код Ђукића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Ђукић Жељка, ко је организовао ту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И ја сам се сада сетио да је мене код Ђукића кући довезао са својим аутомобилом Саша Дабић, ево сад сам се сетио да је и он био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас је позвао? Господине Стопарићу ко вас је позвао на тај састанак?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па чим ме је Саша Дабић повезао аутомобилом, онда ја претпостављам да ми је он и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а шта је био циљ тог састанка ту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите велики број људи у Шиду је већ добио позиве да се иде на сведочење, а циљ је био да видимо шта ћемо и како ћемо сад, разумете.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу постојале неке, је ли неко рекао шта ћете и како ћете, је ли постојала нека организација око вашег иступања на суду?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па у Жељковој кући не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А пре тога?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не. Пре тога ја сам ишао на суђење у Прокупље у Београд, и није било ни говора нити смо знали да ће суђење икада бити у Београду. Пре тога сам ја био у Стејановцима у кући опт.Медића.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је тамо било?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Тада је његов брат Слободан рекао «ко изда неће се главе нанашати, добро пазите шта радите, мислим да вам не морам много говорити, ви сте сви добри момци», у томе смислу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли је касније, да ли је било касније још тако неке претње у вези са суђењем, у вези са сведочењем?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па добро, ја сам се срећао и са адвокатом оптуженог, он је инсистирао да се видимо јер ја у прво време нисам хтео да идем да сведочим.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли говорите о Београду или кад је Прокупље, о ком?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам био једном приликом и код њега у његовој канцеларији, сад да ли је то Земун или Београд сад се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је било том приликом?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па он ми је рекао да брани Сашу Цвјетана, да је чуо за мене, да ли би ја хтео да се појавим као сведок одбране, ја сам рекао не бих и ја сам тада адвокату рекао да ја сам уверен да је Саша Цвјетан крив, а он ми је рекао па добро наш је Србин морамо га бранити и прошло је месец или два, међутим он је онда дошао у Шид тражио мене, па је онда слао овога Милојевића Кинеза, пошто је сматрао да Кинез може утицати на то да ја пристанем на то сведочење, међутим стварно се то и десило, он је предао моје име у судницу и ја сам добио позив да идем на сведочење. Кад сам дошао у то Прокупље, ми смо дошли у 4, нас четворица аутомобилом у 4 часа ујутру, врло рано. На улазу у Прокупље нас је зауставила патрола полиције, кад смо рекли ко смо и шта смо, идентификовали се, они кажу а «Шкорпиони», отворили су нам, лупали су на врата једној пекари те нам је власник отворио

врата и ту смо доручковали он нам је то дао, са нама је увек неко од полиције седео, док се судница ујутру није отворила.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Кад нам је, ујутру сам видео адвоката, двојицу адвоката он је имао, поделио нам је на А-4 формату папир и на њему је писало врло кратко шта треба да кажем ја на суђењу и ја сам то најбоље како сам могао и поновио на судници, било је у смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Стопарићу, госпођо Кандић, ради се о суђењу које је правноснажно окончано, према томе да искористимо ово време, заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само мислим да је ово важно зато што, важно је он је говорио данас како је био у тим Стејановцима, како је ту извршена претња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, само да не понављамо.

НАТАША КАНДИЋ: Само питам, било је моје питање да ли је касније било још неке претрње у вези са оним што се догодило у Подујеву и у вези са суђењем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко господине Стопарићу, да ли је било претњи касније или не, да ли сте ви због тих претњи евентуално добили заштиту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па било је чак у ходнику ваше суднице.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било, ко вам је?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У ходнику Оркужног суда.

НАТАША КАНДИЋ: Ко вам је претио?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па госпођо Кандић ја се сећам да сте и ви били у том ходнику и видели сте све.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али ви сте сведок.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Можда нисте чули разговор, али сте били на 10 метара од нас.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте сведок.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видели сте са ким сам разговарао, разговарао сам са Манојловић Срђаном и са Слободаном Медићем.

НАТАША КАНДИЋ: И шта су вам рекли?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па Медић ми је рекао «одради то, немој да се играте главом, што је то, ви не можете бити», поновио је човек да онај ко изда неће се главе нанашати.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли ови други припадници «Шкорпиона» који овде сведоче, да ли они имају страх од тих истих људи или је неко други у питању?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па они имају страха и од тих људи и знате шта још, они имају страха од целокупне заједнице, ако они буду сведочили, целокупна заједница у том нашем малом месту у Шиду ће их одбацити једноставно, то се мени десило. Имају страх и оправдан је тај страх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви то имате.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Зато се ја никада ни на једног сведока нисам наљутио када сам видео да он мене демантује не знам из којих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви то имате нека непосредна сазнања од сведока овде у поступку и на који начин сте то сазнали или ви то закључујете?

НАТАША КАНДИЋ: То сви знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам се неко од сведока пожалио или је то ваш закључак?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, видите, не, госпођо судија, госпођо председавајућа није то мој закључак, ја сам то на својој кожи осетио. Вама је неки дан био на суђењу неки сведок Сарап па је исто тако изјавио да се боји да сведочи, нисте ви први пут чули од мене да се људи боје сведочити, у свим процесима за ратне злочине, а не само у овом «Шкорпиони».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу питам да ли се вама неко од сведока жалио, да ли сте ви контактирали са њима?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја не контактирам са сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Али да ли сте чули о томе шта се прича у Шиду зашто се људи плаше?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па плаше се ево да будем директан ја сам разговарао са супругом у неколико наврата, опт. Жељка Ђукића, и она ми је подробно објаснила да се сви до једног плаше сведочити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли имате још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Имам још питање само да нам буде јасно зато што о неким нашим разлозима, зашто сте ви насупрот другима одлучили да насупрот оном првом исказу пред судом о Подујеву изнесете оно што сте ви видели, што се догодило у Подујеву, реците ми који су то ваши разлози, шта вас је, шта је код вас одлучило да будете да ставите себе у позицију да будете изопштени из своје заједнице?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите у Прокупљу сам био на суђењу и верујте ми можда није уреду да ја било који суд називам фарсом, но мени је доста личило на фарсу, замислите да сам ја овог тренутка сведок и кроз 35 минута после мог сведочења ја одлазим у затвор и посећујем Сашу Цвјетана. Све је то мени личило на фарсу, међутим када сам сазнао да се суд преселио у Београд, одмах сам схватио да за лажно сведочење могу добити неколико година затвора, потом су сведочили ја нисам знао ни колико је деце преживело, ја сам увек мислио двоје, су сведочила та деца, значи ја сам видео да је бесмислено просто сам помислио, па чекај убили су ипак децу. И још нешто и ја сам припадник «Шкорпиона», та љага иде на свакога од нас, ми сви имамо једну одговорност.

НАТАША КАНДИЋ: Ајде само нам појасните значи шта је одлучило да ви.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја знам госпођо Кандић зашто ви мене питате, питате ме због тога што неки људи говоре да су ваши новци одлучили.

НАТАША КАНДИЋ: Не.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Мислим то је бесмислица, какав новац. Ви јесте два пута платити ручак, давали ми књиге неке да читам, ако се то сматра подмићивањем онда О.К.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам само хтела, ви сте мало пре поменули децу, да то, да објасните шта у вези са децом је одлучило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је сведок, госпођо Кандић схватили смо сви да је то због осећаја части, нисам завршила, да је то због осећаја части. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ви имате брата у Шиду?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Имам два у Шиду.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко од њих учествовао као припадник неке војске?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Млађи брат је неспособан, проглашен неспособним за служење Југословенске народне армије, а старији брат служио армију али није био учесник ниједних ратних дешавања на простору бивше Југославије.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су они имали непријатности због вашег сведочења?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па имали су, ја сам уредно пријавио српској полицији то. Имали су.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате поверења у ту полицију у Шиду?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ово су полицајци који раде на томе, то су полицајци неког посебног одељења из Београда.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су вас у вези са сведочењем икада звали на информативни разговор?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Мене јесу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Хоћу да вас питам сада, госпођа Каднић је направила увод, међутим није питала до краја, да ли сте поводом сведочења у овом овде поступку имали можда неки састанак или да ли сте били у ситуацији да чујете да је такав неки састанак организован за сведочење у овом поступку?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, ја, не за сведочење у овом поступку нико ме није контактирао нити тужилац, нити одбрана, нити нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда чули да је организован састанак сведока који ће да сведоче у овом поступку?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, ја сад, ја онда кад сам имао сазнања и учествовао у неким састанцима ја сам у том моменту живео у Србији, а ја сад не живим у Србији и не могу да имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте онда имали контакт са женом оптуженог, и ко је иницирао тај контакт?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Она је иницирала контакт преко заједничких пријатеља њених и неких породичних пријатеља мога брата, па су ти

пријатељи моме брату рекли да ли он може да да број телефона Жељкова би жена хтјела са мнош да поразговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу да ли ви сматрате да је много страшније када се сведоци договарају или када сведоци разговарају са оптуженима, то је била примедба то није питање. Хоћу да вас питам следеће, када кажете да ови људи излазе из дворишта и видите их како мењају оквире приликом изласка шта то за вас значи и шта из тога закључујете? То је нешто што је остало јуче недоречено.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па то је сасвим логично, ако неко мења оквир значи да му је празан оквир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то значи да је шта, пуцао?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Значи да је употребљавао оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. И још нешто госпођа Кандић је питала када су дошли Слободан Медић и Тутинац, ви сте рекли да је Тутинац био узрујан, да ли је нешто рекао ваш командан, да ли је он нешто коментарисао и да ли сте можда чули реченицу «шта је ово 5 минута не могу да вас оставим, а да не нешто не направите».

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Нисам чуо ту реченицу, али сам чуо да је се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то рекао Слободан Медић?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, ја сам чуо да је он то рекао али ја лично нисам чуо ту реченицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми још да ли је неко од командира одељења или водова имао мотороле ту у Подујеву?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У Подујеву мислим да не знам, не знам, за други терен знам, али за то Подујево ја не знам да ли су уопште имали мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок П-1 је причао нешто о моторолама, па је рекао да мисли да сте и ви имали, да су биле три неке мотороле, мада разјаснићемо и са њим.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, он је пермутовао, то је на другом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Хвала вам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Он је пермутовао, то је на другом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја јесам имао моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо наставити са одбраном и са питањима која имају браниоци, бранилац оптуженог Ђукић Жељка, Звонко Радовановић.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Сада сте поменули, а и јуче да сте у току 2003. године били на састанку у кући код Ђукић Жељка, данас нисте у свом исказу поменули да је сврха тог као и јуче што сте то урадили, да је сврха тог разговора била да се каже истина о том догађају у смислу учешћа јединице «Шкорпиона» у овом злочину, да ли је то била сврха састанка или је нешто друго било, питала вас је пуномоћник оштећених па само појасните шта је, шта је била сврха тог састанка, да ли сте из неког страха одлазили тамо или као што сте јуче то објаснили?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите учесници тога састанка су онако једногласно претпоставили да ћу ја бити човек који ће рећи шта се тамо десило. То ће вероватно и Жељко да потврди. Због тога ми је Жељко рекао «ево ако Стопарић каже истину онда ћу и ја». Они су тада сви сумњали да ћу ја да кажем истину.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Због чега сте отишли баш код Ђукића на тај разговор?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја вам још једном понављам да ме је Саша Дабић дошао аутомобилом ставио у своја кола и одвезао тамо.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То се раније нисам сетио, али данас сам се сетио.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да вас Жељко Ђукић није ни звао, или да вас је звао, ко вас је звао на тај састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је Саша Дабић.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Саша Дабић, нисам га разумео.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Жељко Ђукић је исто тако добио позив за сведочење, он је био сведок као и ја, а зашто код Ђукића не знам, не знам, можда нам је био на средини пута свима нама, ја не знам.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Добро. Поменули сте такође јуче у свом исказу да је у дворишту када су цивили пуштени на улицу, да сте ви били у групи људи која је предлагала да се они изведу на улицу, па сте означили између осталог да је један од предлагача био Ђукић Жељко, па вас ја сад питам, а нисте се изјаснили на околност да ли Ђукић Жељко заједно излази са тим цивилима на улицу или остаје у овом дворишту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте господине Стопарићу, сачекајте да тужилац стави примедбу. Изволите тужиоце реагујте иначе бих ја реаговала. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако хоћете ви, брже ћете ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нетачна је тврдња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно, нетачна је претпоставка браниоце од које сте пошли. Сведок Стопарић се уопште није изјашњавао о Ђукић Жељку осим што је касније допустио да је ту можда био Ђукић, па ако је Ђукић рекао да је он упућивао цивиле у команду онда је то вероватно тако. Ако инсистирате то ћемо наћи у транскрипту и прочитаћемо то после паузе. Значи то једноставно та претпоставка није тачна, односно можете да питање преформулишете другачије па ће сведок да нам каже, па ћемо га онда питати да ли је тачно оно што је јуче рекао или сада оно што каже ако тврди другачије.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ја инсистирам да се тај део прочита након паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питајте онда сведока даље.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Онда да питам да ли је и он учествовао у том предлогу да се пуне цивили на улицу из дворишта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ђукић Жељко?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите ја са апсолутном сигурношћу не могу да тврдим по мени јесте и по мени ја нисам у праву је председавајућа, ја нисам говорио о Ђукићу у том контексту, по мени је Ђукић изашао на улицу, али ја једноставно сам објаснио суду зашто ја памтим ову двојицу боље него Ђукића, и плус још једно објашњење хоћу да вам кажем а везано је за то ваше питање, Ђукић Жељко до ових, до ситних детаља зна да је тамо убијен човек у тој чајдиници и зна да је убијен митраљезом, боље него ја, ако он зна и ако је он видео то, он није могао бити у дворишту кад су деца стрељана, чајдиница је 100 метара далеко од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте закључивати господине Стопарићу.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То је моја извините претпоставка, ја знам да Ђукић Жељко о томе зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу немојте закључивати, причајте нам о својим сазнањима.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ако може да нам објасни одакле.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Извините часни суде.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Одакле ви то знате да Ђукић Жељко има сазнања о томе? Да ли му је он то причао или је читао негде или?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја користим се интернетом, прочитао сам у његовој одбрани.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Када су цивили изведени.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Али сам прочитао да он то описује, значи зна за догађај.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Поменули сте када су цивили изведени на улицу да неки полицајац зауставља колону и да виче то сте већ образложили на некога, па сада ако можете да нам кажете с обзиром да видите полицајца и чујете шта он виче, ко је био у тој групи са цивилима која је спроводила цивиле, да ли видите ту можда сведока П-1?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Апсолутно сам уверен да цивили улицом иду самоиницијативно без одређене пратње, јер свуд око њих су полицајци. Експлицитно П-1 не видим, не знам да их је пратио, а тај полицајац ја сам схватио да он укорава све нас који су учествовали у извођењу тих цивила, ето ја сам то тако схватио и ја сам уверен да нико није оружаном пратњом пратио те цивиле, јер нема ни потребе, пуна је улица полицајаца, сваких метар, два и цивили иду сами. Исто тако се сами и враћају у исто двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати молим вас наставите са питањима, шта сведок није рекао, или шта треба да допуни, не оно што је рекао.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Само ако може да се сети приликом повратка цивила у двориште да ли види да заједно са њима улази Ђукић Жељко или не види да улази, само ето то ако може да се сети кажем и где он стоји у том тренутку у односу на двориште, на улаз у двориште, да ли уопште може да примети то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим примедба је да би неко могао да уђе, онда треба да постоји тврдња да је он био напољу, а ово питање чини ми се на мала врата уводи нешто што не знамо тачно, сведок није рекао да је видео Ђукића да је изашао напоље, он претпоставља јер је он из његовог сведочења са интернета видео да је он био сведок догађаја 100 метара даље, али овде се разговара само о ономе шта је сведок видео и сад кад га ви питате да ли је видео кад је он ушао у двориште поново, то је онако мало опасно питање. Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сведок заиста јуче Ђукић Жељка не описује, описује Томића.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па добро, да ли га примећује да улази у двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читаво његово кретање, то смо питали јуче више пута, дозволићемо да сведок најкраће могуће одговори. Да ли знате кретање опт.Ђукића значи од момента када ви видите цивиле до момента када видите ове људе да излазе и мењају оквире?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Цивили кад су се вратили у двориште прошли су мимо поред мене и ја не памтим да сам не Ђукића, него икога видео да је за њима ушао. Просто нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је остао ту поред вас? А да је остао ту поред вас ко осим Томића, је ли остао још неко?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Цекић је био и било је још људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић и Цекић.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Али то су два човека која ја одавно познам и тако сам и меморисао и боље памтим.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: О.К. немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Наставићемо. Бранилац опт.Медић Драгана, адв. Перковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Ја би молио господина Стопарића да прво каже где је то тачно било где је њему Слободан Медић рекао да као неће се неко главе наносати и тако даље, односно ово сад што је мало пре одговорио Наташи Кандић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На суђењу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче одбићу вам ово, јуче је сведок рекао да се то дешавало у кући опт.Медића.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, а ово на суђењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ходнику Палате правде, у ходнику Палате правде. То је ушло и данас у транскрипт.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми ви сте у свом ранијем исказу тврдили да то није било у ходнику Палате правде, него сте тврдили да је Медић био напољу у неком кафићу и да се није надао да ћете ви тако брзо завршити и да вам је онда наводно тако нешто рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је питање.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, ја после изласка из суднице нисам срео никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то није тачно, а нећемо бранилац Перковић се не држи доследно своје концепције да исказе из других поступака не предочава, то је концепција на којој сте ви инсистирали на овом суђењу, па вас подсећам на то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се не држим на жалост не концепције, али је то повређено право одбране очигледно према мом оптуженом јер сви други се држе те концепције и допуштате та питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Страна 17 са тог суђења или у списима означена 85/13 у последњем пасусу «командантом Медић Драганом у ходнику зграде суда» тако помиње, не помиње никакав кафић, у ходнику зграде суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је тужиоче, сведок је то већ објаснио. Бранилац такође није предочавао тако прецизно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Командантом Медић Драганом, не Слободаном, он даље каже да је са Слободаном да га овај сачекао напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците браниоче које је питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Што да га ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па питање одакле је та разлика. Следеће је сад питање, али ја би молио генерално да ви упозорите сведока да не буде склон закључивању, да на питања не одговара шта он мисли јер мене не интересује шта он мисли, него само оно што је видео и да то описује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер ћу управо на те околности и ставити примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми овако, када сте ви први пут чули пуцањ у Подујеву и где сте се ви налазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Увек превод код мене дуго траје.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Веза је била лоша, мислим да је господин Перковић питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац је питао.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Када сам први пут чуо пуцањ и где сам се налазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у том тренутку.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ја сам се налазио на улици испред амфор врата која улазе у тај објект када сам чуо прве рафале, несрећену рафалну паљбу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесу то уопште први пуцњи које сте ви чули кад сте изашли из аутобуса?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Ја сам чини ми се чуо још два пуцња, али то кад смо већ протерани и сели у аутобус, по мом мишљењу из далека два појединачна пуцња.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јуче сте другачије говорили, рекли сте да сте чули пуцњеве, рафалну паљбу ПКТ-а и тако даље, описали сте убиство тог старца и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците шта је питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је чуо рафалну паљбу из ПКТ-а, то је јуче рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче не реагујте. Да ли сте чули рафално пуцање из ПКТ-а пре ове рафалне паљбе, несређене ватре?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имаћемо транскрипте све.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам рекао да сам сазнао на улици да је човек убијен из ПКТ-а, али ја ништа нисам чуо, не знам. Ја нисам рекао да сам ја слушао митраљеске паљбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Изволите браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли знате где је то место било?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: По мени је било 100 метара удаљено од нас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не питам вас да ли је по вама било, нити ћу вас питати како ви закључујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако разговарати са сведоком, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите председнице већа, нисам ни почео да питам, нисам ни почео да питам овог сведока. Прво тужилац одмах ставља примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче почните онда ако нисте почели.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Наташа Кандић госпођа и пуномоћник је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче ја сам вас управо искључила и све што ви причате сада није евидентирано путем аудио технике обзиром да смо сада у фази постављања питања, па се не осврћите сада на поступање тужиоца, на поступање пуномоћника, наставите са испитивањем сведока. И укључите микрофон.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја то радим. Али ако ми дозволите и немојте ми вређати моје право одбране. Да постављам питања са стратегијом коју ја имам, да дођем до питања, контролних питања и тако даље. То ми дозволите, ако ми то нећете дозволити онда ми реците не дозвољавам право и готово, ја нећу да постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, наравно да ћу вам забранити увек питања када сматрам да треба. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, онда морамо да контролишемо његово сећање, морамо да успоређујемо са исказима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче немојте више објашњавати своју концепцију одбране, само наставите са питањима. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја би молио да колега настави па ћу ја касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се ви не сконцентришете. У реду. Бранилац опт.Боројевића, адв.Драгић.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Ја имам само неколико питања, али ја не могу да нешто пре тога не закључим па да не поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу на исказ сведока. Изволите.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Тако је. Примедбе су следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Да је сведоку веома добро познато шта се налази у транскриптима и то је јуче управо указао суду да погледа транскрипте па ће видети шта су неки сведоци рекли. Каже да је то све видео на интернету, ја не знам да ли је суд овај дозволио да се објашњују искази сведока на интернету, јер ми на почетку смо нешто потписали да се овај поступак озбиљно води, ради се, е сад ако је видео на интернету нека нам каже на ком сајту је то, да видимо шта се тамо налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро питаћемо сведола.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Молим. Друго, ако изузем да је сведок говорио причало се, мислим, претпостављам, закључујем или сумњам, онда његово сведочење сводим свега на две реченице које се односе на мога брањеника и ја молим да ми он јасно и гласно то објасни, а следеће је то, где се налазио сведок, господин Стопарић, када је видео Боројевића да мења оквир и кад је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Стопарићу.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да одговорим на прво или на друго питање.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: На које, једно и друго.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Прво у вези интернета, а друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Када сам ја видео да људи излазе из дворишта после пуцњаве и када сам видео и да ти људи мењају оквире, ја сам стојао метар од улаза у тај амфор и одмах непосредно два метра од тога смо се сви постројили.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Јесам ли закључио добро од улаза значи са спољне стране ван зида, ван објекта зграде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: На улици?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Тачно.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: А где је био Боројевић, да не говорим и остали људи али то ће вероватно њихови, где се он налазио тачно, колико метара од тог улаза од вас, наравно уколико се сећате?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па сви излазе из амфора. Значи видео сам га у амфору.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Унутар пролаза тога званог амфорт?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Кад је то било у односу на пуцање, на извођење цивила или да нам објасните мало то ако можете?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Минут после пуцњаве.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Минут после пуцњаве. Да се вратим на ваше сведочење данашње у коме сте изјавили да сте добили некакве написане текстове на два формата или листа А-4 и да сте ви све то рекли како сте умели и како сте научили на том суђењу првом за које сматрате да је било у неком суду тамо који није озбиљан или тако сам ја бар закључио из ваше приче, је ли то тачно, јесам ја добро схватио да сте ви од неког добили то што ћете рећи?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Добро сте схватили да.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: И ви сте то што сте добили рекли, јесте ли тада били положили заклетву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада није било заклетве браниоче.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Није било заклетве, али било је упозорење, јесте ли схватили упозорења?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па сигурно јесам.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: И ипак сте значи тако рекли?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Добро. А реците ми да ли сте ви за ово суђење добили какав папир од некога да се припремите, исто ја се извињавам ја морам поставити такво питање зато што је већ једном сведок изјавио да је тако поступио, да ли је и овај пут тако поступио, да ли га је ко припремао пре доласка овде?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Овај пут сам добио позив од судског већа за суд и још једну затворену коверту на којој пише «строго поверљиво», а на којој је писало да не треба да помињем неко име него псеудоним и то је сва припрема.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Рекли сте да сте посумњали након неколико дана ако сам добро схватио у Пролом Бањи и закључили ко су били извршиоци тога злочина у Подујеву, па сте навели чак четири лица ту да их не понављам, на основу чега сте ви све то закључили кад из вашег исказа произилази да нисте видели никога да је пуцао, или ја можда погрешно схватам?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, не схватате, ја нисам видео никог да је пуцао.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Нисте видели никога ни да је стајао испред цивила који су убијени тада?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Овај део нисам чуо извините.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да ли сте видели убијене цивиле, њихове лешеве осим тих што су изношена та несретна деца?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам заједно с Томићем провирио на један секунд али нисам могао да видим све те лешеве.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: А јесте ли видели који леш?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У првом углу два тела највероватније.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Где сте се налазили ви кад сте провиривали, тачно вашу позицију у односу на улаз?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Значи, 10 метара од улаза јер амфор је по мени дугачак 10 метара, не знам тачно.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: А ви сте се, је ли тај амфор гледа право на то лице места по вашем виђењу или како? Не гледа?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, не гледа право.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: И шта сте ви значи кад су ови истрчали ви сте са Томићем ушли тамо и кроз пролаз видели те лешеве које сте навели? Да ли сам добро схватио?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не, не. Чим је почела пуцњава ја сам пошао тамо у моменту када ме је Томић ухватио за руку, значи када се пуцњава завршила ја сам већ био на крају тунела.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: А кога сте видели ви, да ли сте видели некога од ових који тврдите касније да сте видели и сумњате кажете да су они извршиоци чак по вашем те сумње су на неки начин сигурни?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја уопште нисам гледао. Ја сам, видите ја не знам да ли ће се пуцњава наставити може ме рикошет убити. Једноставно сам у том секунду схватио да су то цивили ти настрадали и одмах изашао на улицу, након тог минута су сви људи изашли.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Значи, ви сте закључили како ја схватам, нисте видели цивиле, нисте видели ко пуца у њих, чули сте пуцњаву, онда сте провирили и рекли сте да сте то проворили 10-ак метара од амфора, 10-ак метара, амфорт је дуг ходник, 10-ак метара тај ходник како сам закључио из ваше приче и скица које су дали сведоци не изводи директно на лице места где су били несретни ти људи стрељани. Да ли сте ви могли видети то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Те лешеве које каже да је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је видео два. Ако је видео два значи да је могао.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Може ли направити скицу где је стајао тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисмо се тако нешто договорили.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо тако нешто ни уговорили са Хагом нити имамо техничке могућности да тако нешто изведемо браниоче.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ја бих питао сведока лично уколико то суд дозволи. Од чега он живи тамо у Хагу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Добро, то ми је одговор исто значајан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај одговор браниоче морате да погледате у складу са одредбама Хашког трибунала и одредбама о заштити сведока.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Примедбе моје остају и даље. Ја ћу у завршној речи говорити мало о томе, али сматрам да овај сведок без обзира на сва упозорења која је имао од почетка од Прокупља па Београда итд., не схвата озбиљно да се овде налазе људи о чијим се животима и главама ради, то је веома озбиљна ствар. Исто толико је озбиљна ако не и више јер у другим условима се овде ради као и они и тај злочин који је неспорно учињен. Ко га је учинио то је сад нешто друго. Толико за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Остали сте нам дужни господине Стопарићу да кажете која је то адреса на ком сајту се налазе транскрипти са овог суђења, на ком је то сајту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Видите, ја једном док нисам нашао сајт где то могу увек ажурирано да нађем, ја сам једноставно имена оптужених прегуглао и потом. Директно ћу вам рећи доста велики број транскрипата са суђења у овом предмету се налазе на сајту Фонда за хуманитарно право и тамо сам неке читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. И кажите ми још нешто, питао је бранилац сада Драгић да сте ви закључили из тога што сте видели из тих прича после два, три дана у Подујеву да је ту вама се искристалисало та четири имена. Хоћете ли да ми кажете ако сте за ову тројицу видели да су мењали оквире па из тога закључили да излазе из дворишта због чега сте закључили да је П-1 учествовао у томе? За њега кажете да није мењао оквире.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја кажем да њега нисам видео да је мењао оквир. Закључак, видите, ја једини говорим о томе па испадне да једини ја тако нешто тврдим. До тог закључка су сви у Подујеву дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ја питам за вас?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То је друго што неће, што значи разменом мишљења са свим члановима шкорпиона ето то је био закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Бранилац Петровић?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: С обзиром да сте поменули мене а сведок је одговорио он каже да није спомињао да је П-1 мењао оквир. Ја молим да му се предочи управо записник о његовом испитивању о саслушању као сведока од 08.03., на страни 3 стоји: «Из дворишта истрчавају ужурбано, онако није ни прави трк али ужурбано», па наводи име П-1, «сад би требало да покушам по реду, мислим да је Цветан и П-1 први и све што ја видим да њих двојица мењају оквир. Иза њих истрчавају Гуља или Медић, не знам шта даље раде итд.». Значи, он је навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пита бранилац дакле та разлика?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Разлика постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада мислим да смо вас то јуче питали. Одакле та разлика један је П-1 мењао? Реците нам одакле та разлика?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ово је овде поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том истом. Седите молим вас браниоче. У том истом транскрипту уколико нисте обратили пажњу овај сведок каже нешто још на страни каснијој каже «нећу да грешим душу да сам га видео да је мењао оквир». Реците нам одакле та разлика, да ли је мењао или није мењао и одакле то?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па видите, ја сам обичан човек. Можда сам у првом моменту рекао да они сви мењају а потом напоменуо да нећу да грешим душу да нисам сигуран да је он мењао оквир. То је просто, ето ја сам тако реченицу рекао. Ја и сада тврдим да ја не могу из своје меморије да извадим моменат да сам сигуран да је П-1 мењао оквир и тада сам допунио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Јер једноставно нисам, не знам ову историју напамет као рецитацију и да сваки пут о истом догађају говорим на тај начин што ћу увек исте речи употребљавати. Ја надам се да схватате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли бранилац Саша Петровић?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ако сам негде погрешо па потом схватио да сам погрешо да то није тако, ја сам покушао да исправим, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Да ли бранилац Саша Петровић има питања за овог сведока? Изволите?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: (бранилац оптуженог Миодрага Шолаје) – Ја морам да поставим сведоку овде питање везано за одређене чињенице које су већ овде у овом поступку изнете од стране других сведока па да упоредимо значи њихова сазнања пошто сведок је читао транскрипте са ових претреса онда је упознат па моћи ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите само на питања.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Дакле овако, сведок П-1 у свом исказу је рекао да у моменту када су цивили уведени поново у двориште непосредно пред стрељање да у дворишту никог није било осим њега. Да ли можете да кажете, значи у моменту кад су се цивили вратили у двориште да ли је у дворишту било још припадника шкорпиона и других припадника полицијских или војних јединица или већ ко је био тамо? Уопште колико је људи било у дворишту тада отприлике?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја бих могао на то питање да одговорим само ако сам ја био у дворишту. Значи, не знам, могу онда да претпоставим да је било људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, био је на улици.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А колико је људи изашло из тог дворишта након пуцања?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па више људи.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Шта више људи?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Више од 10.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Више од 10 рецимо.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Од тих више од 10 људи да ли сте осим овде окривљених познавали још кога?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја ни окривљене тада нисам све познавао.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Није битно, кажем осим њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, не можемо уопште када је у питању видео линк да тако разговарамо. Значи, питање – одговор, питање – одговор.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ништа, значи да преформулишем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да преформулишете сведок је разумео. Значи, која сте све лица видели? Да ли сте видели да излазе из дворишта Смиљић, Дабић?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Нека он каже кога је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас браниоче, кога сте видели?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па навео сам да сам видео окривљене, да сам видео Смиљића, Дабића, вероватно сам ако сам се сетио још неког имена. Ја сад овог момента не могу да се сетим. Ето то што се сад сећам то вам говорим. Више од 10 људи можда, 10 људи је изашло одатле.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је ли само припадника јединице шкорпиони?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: По мени је ту било у плавим маскирним униформама један или два човека. Не могу да кажем колико је али нису сви били шкорпиони.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да ли је у дворишту у било ком тренутку да ви знате био од припадника активних јединица САЈ-а?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Морам само да вам кажем да ја у том моменту не познајем ниједног активног припадника САЈ-а, касније сам их упознао.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Нисам мислио по имену и презимену.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: По мени нису били.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Е, сада у свом исказу овде који сте дали, значи јуче, рекли сте да сте све време били са сведоком Томић Милованом. Сада сте рекли да, значи пре једно 10-ак, 15 минута да по вашем сазнању цивиле нико од припадника шкорпиона и било којих других полицијских јединица није уводио у двориште. Сведок Томић Милован у свом исказу од 27. јануара 2009. године каже да су те цивиле спроводила најмање 4 или 5 људи је спроводило и чак неки помиње ако дозволите да цитирам из транскрипта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само изволите?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Значи, ово каже Томић Милован у свом исказу, значи страна 56, прво да вам испричам па ћу онда то – «И онда је П-1, значи био је са леве стране, он је био први и био је Саша Цвјетан и била су нека два из Сарајева и било је ових из ПЈП-а (Посебне јединице полиције)». На питање председника већа «И шта су они радили?» На шта Томић одговара: «Молим». Сведок Томић одговара: «Они су њих доле у то двориште вратили». Питам вас да ли је то тачно?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам рекао да ја не памтим да их је неко провео у двориште, а Томић памти да их је неко провео у двориште. Можда ми подједнако добро нисмо видели један те исти догађај. Ја не могу да кажем ништа за Томићеву изјаву.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Знам, али стојите један поред другог.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја нисам видео да их неко проводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче наставите с питањима, то су примедбе.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Следеће питање које бих вас питао. Шолаја какво је задужење имао у јединици, шта је он радио тамо?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Шолаја Миодраг је био, ја мислим да је он био при штабу.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да ли је имао неко конкретно задужење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате господине Стопарићу, оно што знате. Немојте закључивати – знам, не знам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: За терен Подујева ја не знам никоме ко је таква задужења имао и да ли смо ми уопште нека задужења имали. Могу да

кажем можда на другом терену мислим да је Шолаја Миодраг имао задужење при штабу при команданту, не знам шта је тамо радио.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: После значи повратка, значи после завршетка јесте ли се ви дружили кад са Шолајом?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја Шолају познајем, живимо у истом месту.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Питам после свега овога, значи Подујева и другог терена јесте ли се дружили?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Јесте ли икад разговарали о овом догађају у Подујеву?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па неколико пута мислим да јесмо.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да ли је у тим разговорима икад поменуто да сте ви или он чуо да њега неко окривљује да је пуцао у ове људе?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Верујте да не. Ја када сам сазнао да је окривљен, био сам исто тако изненађен.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли бранилац Перковић сада може да настави са испитивањем овог сведока, при том водите рачуна да ћемо данас моћи да суочимо и сведока Стопарића и сведока П-1 уколико нам наравно време то буде дозволило. На видео линку смо са Хагом до 6. Изволите браниоче наставите са питањима уколико имате питања.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих питао сведока колико је он пута давао изјаве, он је говорио овде али ја ћу га сад питати у Хагу где је спомињао и овај догађај у Подујеву у којим предметима?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам једном дао изјаву а сведочио сам у више предмета.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У којем предмету сте давали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Изјаву сам дао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где сте спомињали Подујево?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Изјаву сам дао тужиоцу у Хашком трибуналу а сведочио сам у предмету Милутиновић и други, спомињано је Подујево у том предмету, сведочио сам у предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу, јуче сте то рекли. Немојте питати браниоче о чему смо јуче разговарали што ће бити на страни 4 транскрипта.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли вас је код тих сведочења судија упозорио да у вези предмета о којима ћете сведочити не можете контактирати никакве друге сведоке и остала лица у вези ових предмета?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја бојим се да нисам ја схватио ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било господине Стопарићу, да ли сте ви добили упозорења у Хашком трибуналу да не разговарате о свом сведочењу нити о овом догађају док се поступци не окончају нити са другим сведоцима нити са оптуженима нити са одбраном итд.? Јесте ли добили такво упозорење? Нити са фамилијом оптужених?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Такво упозорење важи само на дан кад сведочим. Пре тога ја могу да говорим о чему год хоћу и после сведочења могу ја да говорим о чему год хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, између тих суђења сте ви могли да говорите, разговарате без обзира што ћете сведочити касније у овом или оном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте, то је закључак.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Битно је то председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас на том састанку који кажете да сте имали П-1, ви и Цвјетан где сте их срели у том кафићу. Да ли се П-1 и Цвјетан жалили на Боцу или нешто у конкретном случају кад су се вратили из Прокупља у суду што су били и тако?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па јесу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта су рекли.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Жалили су се на Боцу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта су вам рекли?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Рекли су да је Боца дао њихова имена полицији да када су били притворени није хтео ништа да учини да им помогне да изађу у том смислу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми је ли П-1 био љут на њега због тога? Да ли је вама деловао љут?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па и један и други су били људи на њега, да у праву сте.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас мене не интересује име, али тај списак и тај контакт који сте ви имали, који добијате то је од стране, није битно ни ко је адвокат ни шта, да ли је то од одбране за време суђења Цвјетана?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Тачно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми још нешто, данас сте рекли да сте чули и да сте рекли да је то илузорно долазе те оштећене на препознавање у Београд у том суђењу. Да ли је то било пре? То сте данас рекли да сте за време суђења у Београду чули да ће оштећени доћи и да је то илузорно, ако сам ја добро схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте браниоче, не знамо, не интервенишите, нека бранилац, не знамо шта ће бранилац да пита, ја уопште не знам шта.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Онда нећу, ако није рекао није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас на којој удаљености сте ви били с тим цивилима кад сте били у дворишту и евентуално кад се излази, колико сте ви били близу њих господине Стопарићу? Да прво кажемо у дворишту кад их видите, кад се излази, јер јуче сте рекли ту па можда у средини и после на улици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је јуче да приликом изласка је седми, осми, даље шта? Можда седми, осми да излази у групи са њима у ком тренутку?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, то је тако и рекао да ли сам био у средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није рекао?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пустите судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте шта није рекао?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ваљда могу поставити, знам питања поставити у складу са ЗКП-ом. Сада вас молим господине Стопарићу да кажете где сте били најближе цивилима кад сте били у дворишту, на којој удаљености, на којој удаљености сте били најближи било којем цивили кад се излазило из дворишта и на којој су удаљености вама цивили били када сте изашли на улицу? Дакле, на та три ако можете?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У дворишту сам у том, ја нисам наине стојао само на једном месту, али бих могао да кажем да сам најближе једном или два цивила био од метар до 70 цм у том пролажењу у њиховом комешању, значи до метар сам и ја се налазио као и сви.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А када сте излазили?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У ходнику сам можда чак и очешао раменом неког од тих цивила, надам се да схватате шта хоћу да кажем.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И сад ми реците на улици где су вам они. Сад вас нећу питати били најближи него где су вам били најдаљи, на којој најдаљој удаљености су они отишли пре него што ће се почети враћати?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Тешко је да ја са апсолутном прецизношћу то али не више од 100 метара је.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не више од 100 метара?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да су успели отићи, тешко је то сада.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми нешто да ли ви кад сте изашли из тог ходника, амфорта, да ли сте се ви сад негде кретали, ишли, нешто сте спомињали да сте неке куће, да је то био мотив да нађете неки други смештај, да ли сте се ви сад негде кретали или сте ту стајали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па у разговору и ми посматрамо куће преко пута улице, наине и преко пута улице улазе полицајци у тражењу тог смештаја. Имао сам радиус скретања испред те куће па да кажемо 5 метара мање, 3 метра пречник. Значи, нисам се битно удаљио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сад ми није јасно зашто се нисте битно удаљили? Ви кажете ишли сте да тражите куће, сад мало је нелогично ако можете да појасните? Куће ви сад видите ту низ то је улица, шта то значи тражити кућу, ваљда ћете се упутити па гледати кућу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате, због чега се није удаљио?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, зашто нисте ишли, сад тражите куће него стојите ту негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и колико је све то трајало господине Стопарићу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па да, али то управо сам хтео тако да одговорим. Ми посматрамо преко пута у ишчекивању да ћемо увидети кућу којој нема других људи и разговарамо. По мени то више од 2, 3 минута то је све врло кратко и уопште нисмо, да смо се договорили да идемо преко у неку кућу, у правцу неке куће, сигурно би отишли, али у разговору, у том нашем разговору ми нисмо провели више од 2, 3 минута, ја не могу сад тачно, веома је кратак рок, нисмо се удаљавали.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми након сада кажете тог изласка из амфорта кад су се чули пуцњи, па излазе реците ми тај редослед јесте ли ви сигурни за тај редослед јер видимо да ваш исказ у погледу тог редоследа није конзистентан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор, немојте одговарати господине Стопарићу. Да ли сте сигурни да је ваш исказ који сте дали овде пред судом такав.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас, да, да. Који редослед браниоче?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како појашњава разлику у описима изласка из истраге где каже ко је први изашао, па ко је други, па онда каже кога је као трећег или четвртог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор браниоче, малопре је објаснио да не може понављати сваки пут до детаља све исто у свом сведочењу. Наставите са испитивањем, водите рачуна о времену, примедбе остале у жалби.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не само, у којој жалби председнице? Зашто ви мислите да ћу се ја жалити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се ја требам жалити овде у будућности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам видећемо. Изволите?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми у којој руци видите да носе оружје, у којој Цвјетан, у којој Демировић, односно онај, нећу му спомињати име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али презиме хоћемо браниоче. Ја вас опомињем заиста, ја вас заиста браниоче сада опомињем у овој фази на поступање строго по одредбама ЗКП-а. У којој руци да ли знате господине Стопарићу ове оптужене које описујете да мењају оквире, излазе и носе оружје?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Вероватно леваци у левој, а дешњаци у десној.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се он сећа како мењају оквире, ко носи пушку у којој руци итд.?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Могу да одговарам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја кажем вероватно дешњаци носе пушку у десној руци а ко је леворук носи у левој и ја не могу да прецизирам то што сте ви питали.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па добро, реците ми кад их ви гледате кад излазе а не знате кажете не можете се сетити којим редоследом. Где ви, јесте

ли ви амфас њих, значи гледате директно на амфорт или стојите са леве или са десне стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу одговорите шести пут. Изволите?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Амфор је ширине не већи од 3 метра и ако стојим метар лево, метар десно или у центру, ја не могу сад да направим разлику.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, не знате где сте стајали кад сте их видели, да ли то хоћете да ми кажете?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја знам где сам стајао а да ли сам у односу на амфор стојао више десној страни амфора или више левој страни амфора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати на анализу и закључивање браниоца.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас да ли још неко стоји поред вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине браниоче не можете. Не не можете одговорити господине Стопарићу обзиром да сте се јуче више пута изјашњавали на овако једно питање како у свом несметаном излагању тако и одговарајући на питања.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми молим вас где је Томић Милован стајао кад су они излазили, ови што кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите детаљније?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: На сваком ратишту и тада и после тога и у неком будућем и ако будем учествовао, Томић Милован је увек поред мене и тада је био близу мене.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми нешто, јесу ли вас ти цивили могли, ајде да кажемо да препознају, да ли су вас видели да је вас неко предочио ваш лик тамо или било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да је предочио његов лик?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да је предочио његов лик? Да ли су га видели тамо на лицу места?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да ли су га могли видети?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја претпостављам да ме је један број цивила могао видети.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли је вршена нека или било када препознавање вас од стране цивила?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли вам је речено било пре тог суђења да ће бити вршено препознавање свих шкорпиона који су били доле од стране полиције?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па да господине Перковићу можда су они то препознавали пред неким другим на фотографијама али мене нико нигде није ставио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, је ли вам речено да ће бити препознавање? Да ли вам је речено да ће бити препознавање тих фотографија?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па мени није, ја не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми нешто, ви сте били и на другом ратишту овоме на Косову, ајде ово прво није било ратиште, ово је било као друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање браниоче, време нам истиче.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како се понашао ту П-1?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се понашао у ком смислу?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је било тешко или се понашао као слободан војник, да ли је био стиснут па није смео никог ништа да пита или се понашао нормално?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја бих овако то оквалифицирао. Био је он на том другом ратишту дисциплинован, чак је имао једну брилијантну акцију у једној клопци коју смо направили за два или три припадника УЧК и у тој потковици коју смо ми направили он је успео да ликвидира једног припадника УЧК, а то он сигурно није изјавио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево ја ћу вас подсетити ако дозволи судија и судија вас је тако подсећала да не би сад читали дословце П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доћи ће П-1 браниоче.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: П-1 тврди да је он прво на ово прво ратиште у Подујево био малтене присилно мобилисан од стране Медић Слободана, а да је после овога када је доживео, каже, велики шок итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање браниоче?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да је једва отишао и да је малтене био присиљен да оде и на ово друго. Е, па сада кад сте стално нешто закључивали да ли је то тачно или сте ви стекли утисак да је вама П-1 или имате сазнање да је био присиљен да дође на ратиште?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Апсолутно сви припадници шкорпиона укључујући и П-1 су добровољно дошли у јединицу, нико није присиљен.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми још нешто господине Стопарићу. Напољу је било то неко постројавање после те пуцњаве колико смо утврдили, то сте мислим и ви утврдили, је ли тако? Да ли видите у том строју негде Цвјетан Сашу и П-1?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ми смо сви у строју, али ја не обраћам велику пажњу него имамо један велики проблем тог Тутинца који је почео ужасним речима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ево сад овог момента кад сте ми поставили ја не могу да се сетим ко је до мене стојао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Наиме, П-1 тврди да је он видео да је Цвјетан Саша након што су утрчали у тај строј, након те пуцњаве позвао неког наводно момка из Сарајева, неког Босанца дало би се наслутити чак да је муслиманске вероисповести, тако је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, мало би могли без тих увертира?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Морамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће стићи суочавање са сведоком П-1, то нећемо стићи уколико ви држите говоре овде.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се он сећа да је Цвјетан Саша с тим неким малим, ниским како га описује П-1, Босанцом, Сарајлијом ушао у двориште и да су се чули пуцњеви и да се вратио?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја не познам никаквог Босанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду хвала, наставите с питањима.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, сад сте ме ограничили, сад сте рекли немојте нећемо стићи. Нећу питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ја вас не ограничавам, ради се о вашем предлогу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас да ли сте виђали, П-1 тврди да нигде није могао да излази за време, односно да се малтене скривао у хотелу, да је био у страху итд. и тврди, не тврди као ви да је био са Цвјетан Сашом у соби?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ми смо могли слободно да се крећемо, постојао је чак мало даље један кафе бар где су одлазили људи, а јели нисмо у хотелу него смо мрали отићи у оближњи ресторан и тамо смо имали припрему хране, није могао седити и не излазити како је онда јео.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми после вашег сведочења у Београду да ли је П-1 на било који начин покушао путем пријатеља, комшија, кажете тих старих ратних другова да ступи у контакт с вама да га евентуално не би теретили или тако што П-1?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да ступи са мном у контакт?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја мислим да он није био у Југославији тада, није он са мном ступао у контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са вама покушавао?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу ставити примедбу. Хоћете ли сад или кад се заврши суђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо и касније. Шта сте ви хтели господине Петровићу?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ако могу само да у ствари ово што је бранилац Перковић питао ако могу другачије само то исто питање. Само да нам сведок каже пре него што је Тутинац дошао да ли се ико од шкорпиона или било ко вратио у то двориште?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја више нисам гледао у правцу дворишта, не знам.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли оптужени имају питања? Господине Стопарићу, ја ћу вас замолити да уложите максималан напор да до 6 сати

уколико можемо што дуже радимо, обзиром на то да смо позвали сведока П-1. Када се будете уморили ви се анализирајте. Значи, сада су оптужени.

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: После тренажа адвоката одбране ја се осећам уморно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да направимо паузу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПARIЋ: Па ако ви мислите да је време ја бих био вам захвалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо једну паузу од 15-ак минута ради одмора.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се направи пауза у трајању од 15 минута ради одмора до 16:30 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес НАСТАВИ након паузе ради одмора у 16:40 часова.

Опет смо на видео конференцијској вези са Хашким трибуналом. Ту је сведок Стопарић Горан. Господине Стопарићу, наставићемо са испитивањем на тај начин што ће вам оптужени постављати питања. Изволите оптужени Ђукић Жељко.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, пратите преко монитора сведока Стопарића.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ви сте јуче изјавили овде да сте прихватили да будете сведок да би ја доказао своју невиност пошто ви тврдите да сам ја невин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, мало јасније говорите. Ја нисам разумела питање.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Господин Стопарић је јуче изјавио да није морао да буде сведок у овоме поступку али је прихватио зато што је сигуран да сам ја невин и да је због тога дошао да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Питање је да ли је то истина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор. Господине Ђукићу, питајте. Сведок је то јуче заиста рекао, ми то имамо овде у транскрипту. Шта ви хоћете да питате сведока?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да кажем сведоку да говори истину овде само да га молим да ми јер то је једини начин на који може да ми помогне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је био ваш увод.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да се каже истина и ништа друго. Ако може сведок да ми одговори, ево конкретно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драгићу имамо службу која то обавља, немојте се трудити.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли сам ја био у групи која је изводила цивиле из њихових кућа у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Стопарићу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Жао ми је али ја нисам чуо питање, проблем с везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблем с везом? Пита оптужени Ђукић Жељко да ли је он био у групи која је изводила цивиле?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Из кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из кућа?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја тебе нисам видео. Ја не знам да си ти био у групи која је изводила из куће.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли сам ја у дворишту претресао или на било који начин малтретирао те цивиле ту у дворишту где сте ви били сте ме могли видети?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не ниси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви то видели господине Стопарићу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам. Није он ни на који начин, ја нисам видео да је он уопште дотакао једног цивила.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли сам ја цивиле изводио на улицу, био у тој групи кад је те цивиле спроводила на улицу да сам био ту и да ли сам их вратио назад у двориште ја?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, држите се онога што је сведок рекао.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам рекао на суду, ја сам рекао да си вероватно, али ја сад једноставно те Жељко ја нисам упамтио, прости разлог не знам, једноставно причао сам са Томићем, са неким, не знам.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја морам сад опет примедбу. Сведок сведочи у овом поступку, сведочи али он тамо где сам ја био, па он ми сад одмаже у ствари. Он мени одмаже, он неће да каже истину. Ја јесам био у дворишту, он је претресао ону жену, а он то све није видео где ја кажем да је он нешто радио он то није видео, он ништа се тога не сећа, а то је за мене врло битно, сад ја не знам како он се тога не сећа. Не сећа се вани да је човек убијен. Како се не сећа кад се то десило испред њега на можда 5, 6 корака, он ништа то неће да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Ђукићу, то су ваше примедбе.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зато ја морам ставити примедбу, ја не знам шта ћу сад да га питам кад он онда ништа не зна. Шта не зна? Видео је да људи мењају оквире. То сад долази на оно што је тужилац у оптужници мени ставио, рекао да мења оквире и шта то значи, разумете? Сад опет каже шта он хоће да каже да су мењали оквире? Он је био тамо, све је видео, потрчао је у то двориште, својим очима сам га видео кад је ушао, очима својим сам га видео кад је ушао. Томић је остао напољу крај мене, ја сам то већ једном у својој одбрани испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати због тога оно што сте рекли, питајте сведока и осим ових примедби евентуално изнесите још неку примедбу ако имате.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То су све примедбе. Он ништа не зна и онда дозвољава на тај начин да сведок П-1 каже јесте Ђукић је пуцао и Ђукић је пуцао, а он зна где сам био а неће да каже где сам био. Ти знаш све шта сам ја радио. Зна да сам рекао да се цивиле пусте јер сам њему лично рекао, лично сам рекао Стопарић Горану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, има ли још неке примедбе?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам ја шта сад. Ја не могу да се браним у овом поступку овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се браните у овом поступку?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кад сви ћуте. Од чега се он боји нек ми каже? Ови се боје што су овде, он има човек своју заштиту мере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико немате више питања за овога сведока омогућите осталим оптуженима да постављају питања молим вас.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ево питаћу овако. Ви сте кажете у кући тој малој с десне стране кад се уђе у то двориште где сте ви били прегледали ту кућу, да ли је ту био сведок П-1 с вама у тој кући?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У тој малој кући је доста људи прошло кроз њу. Ја не сећам се, вероватно је било, али ја нисам га држао за руку, не знам.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, ви сте били у том дворишту и видели сте све ко је довео цивиле и све те радње око цивила, да ли је постојала могућност да неко, било ко од нас у свим тим дешавањима ту што су се издешавала за тако кратко време оде рецимо да нађе смештај и да прилегне неких 20-ак минута да се одмори или да одспава? Да ли постоји таква могућност и то баш у тој кући где сте и ви били?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја ништа не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко се разуме господин Ђукић. Ја сам вас замолила да причате мало спорије. Пита господин Ђукић да ли је по вашем мишљењу постојала могућност да неко у тој малој кући легне на кревет и одмори се 15-ак минута?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Можда је неко легао на кревет, али ја не знам ко. Постојала је могућност да се неко извали на кревет.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли сте ви чули док сте били у томе дворишту да сам ја у групи људи био која је викала да се ти цивили побију, да сам ја викао

да те цивиле треба побити и да се притерају уза зид и шта пуштате то ван, побијте то. Да ли сте ви тако нешто чули пошто сте били ту у дворишту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не. Ви говорите о моменту док цивили још нису изашли на улицу, изведени на улицу. Па у том моменту ја не знам да је ико на такав начин нешто коментарисао.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам ни ја само питам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Поготово тебе нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, опомињем вас да је у питању видео конференцијска веза, да ми и иначе наше службе тешко скидају транскрипте онда када ви причате а да сада апсолутно ништа нећемо моћи да се чује уколико на тај начин ви причате и тим тоном док сведок одговара на питање које сте ви поставили. Дакле, поставите питање и уздржите се од коментара док слушате одговор.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Колико су се цивили дуго задржали уопште у том дворишту, у том дворишту ту где смо ми били од значи кад сте одведени колико времена су они ту били у том дворишту?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па не могу тачно али не више од 5 минута.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И ви сте цело време били у контакту с тим цивилима, од момента значи кад су доведени, кад су изведени ван и кад су враћени, ви сте то гледали својим очима тако сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате господине Ђукићу? Немојте одговарати док не чујемо шта пита господин Ђукић.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли је могао да види те цивиле цело време, значи од момента када су уведени у то двориште, то шта се с њима дешавало у том дворишту па даље кад су изведени вани из тога дворишта и кад су се вратили у двориште, да ли је све то визуелно могао да види те цивиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок шта је видео шта није.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли је мене видео он ту било кад у било ком моменту да ја те цивиле малтретирам, одводим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре је одговорио на ваше питање да вас није видео да малтретирате цивиле.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кажете били сте код мене у Шиду на састанку неком. Били сте ви, био је Никица Ковачевић и Дабић Александар. Да ли се сећате зашто је дошао код мене на састанак и шта смо се договорили на том састанку? Није то био састанак него сте ви дошли код мене. Знате ли ви уопште шта смо ми причали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ја и нисам рекао да је то био састанак. Дошли смо код тебе, мене је Дабић довео код тебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скуп сведока господине Ђукићу, скуп сведока.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није то био скуп они су дошли људи, но добро сад ћу вам рећи ја шта је било. Јесте ли ви тада дошли код мене са знањем као код човека који је то убио те цивиле или као код некога за кога сте знали да није то урадио и ко се томе то противио што је тада урађено у Подујеву?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Нажалост нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С којим сазнањем сте ишли? Пита оптужени Ђукић с којим сазнањем сте ишли због тога што он нешто зна, зашто баш код њега? Ја тражим, ви сте јуче одговорили зашто баш код Ђукић Жељка? Зашто сте ви ишли баш код Ђукић Жељка?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па ни ја не знам зашто.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли сте ишли код човека који је извршио тај злочин или код некога за кога сте знали да није извршио тај злочин?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Господине Ђукићу, ја сам апсолутно уверен да нисам ишао код човека који је извршио тај злочин, него сам ишао код човека који ће исто бити сведок као и ја.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли се сећате шта смо ми тамо разговарали тада, шта сам ја вама рекао?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Од свега тога сећам се да сам попио кафу и да си ти у једном моменту рекао ево Стопарић нека каже први па ћемо онда и ми и ја ћу и ја ето видиш да сам нечега још другог се сетио ја бих то рекао. Подсети ме можда ћу се ја сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подсетите господине Ђукићу, али брзо.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ви сте дошли код мене вас тројица из неког кафића из Шида и рекли сте да сте донели позиве као и ја сад што сам добио и као шта да радимо сутра, тад смо нешто попричали у вези тога шта се десило у Подујеву. Између осталог ви сте овако рекли: «Ја више не могу, ја ћу рећи шта ја знам и ћу да сведочим» и да сте ви то договорили се да ли с Наташом Кандић или с киме то сте ви мени тако рекли и ја сам вама тада рекао: «Идите ви сведочите, ако кажете ви шта знате рећићу и ја шта знам», то је тачно да сам ја то тако вама рекао, али сам и рекао шта ћу ја то рећи. Управо ово што сам вам сада рекао ја сам вама прво рекао немојте ме спомињати нико ни у каквом контексту. Ви сте мени говорили Ђукићу ти си помогао, ти си рекао да се људи пусте и све ово данас што негираш то си тада са мном разговарао, да си видео и кад је тај човек убијен и све то си видео што сад ниси хтео да кажем, а ја сам управо то рекао да ћу изнети ја пред судом, немојте ме спомињати ни у добру ни у злу, ништа ме не спомињите нећу да имам посла ни везе с овим у Подујеву и сада си се ту упетљао у све то.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја ништа буквално нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање или да констатујемо да се обавља суочење на тај начин што ви кажете немојте ме ништа уплитати у ово у Подујеву господине Ђукићу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја њему укратко, опет шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па имам и тај аутобус што спомиње то све да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па опет је тај исти разговор госпођо председавајућа и тада је то код мене у кући било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тада је мени Стопарић Горан у кући мојој рекао Жељко, у ствари он каже мени Брко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу констатоваћемо овако да се сад обавља једно суочење на тај начин што ви путем видео линка гледате оптуженог, он вас прати преко монитора, ми такође преко монитора пратимо ваше реакције па се суочите са господином Ђукићем.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се обави СУОЧЕЊЕ између сведока Стопарића и оптуженог Ђукића на околности шта су разговарали код њега у кући и да ли је оптужени тада рекао да ће он све рећи, рећи целу истину и на околност разговора у аутобусу, па сведок Ђукић изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било код вас у кући, шта је било у аутобусу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мени је Стопарић Горан тада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему реците.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Стопарић Горан ми је рекао тада у кући између осталог јесте ли разговарали Жељко, Брко, па и ти би требао да кажеш за оно што је било у аутобусу, па ти си питао ко је то урадио па шта ја знам. Ја сам и тада рекао Стопарић Горану и сада кажем ја се јесам бунио ко је то направио и било ми је криво због тога што је то направљено, ја сам био изгубљен, ван себе сам био од тога шта се то десило тамо. Ја сам њему и тад рекао немој мене спомињати, ја нисам чуо да је он рекао ја сам, он је рекао Брко престани, ја сам престао, то је жива истина, ја сам њему тад то рекао па сам онда позван као сведок па су ме питали и зато то говорим. И онда сам рекао сведоку ти то причај, ја ћу доћи и рећи истину, значи истина је да је Стопарић Горан претресао ту жену, да сам му ја лично дошао и рекао шта радиш пусти ту жену на миру. Он је човек пустио, не могу ја рећи да није. Тога човека што кажете не знате колико је имао година, тај старији, један-једини мушкарац што је тада био у томе дворишту ви би то морали знати пошто сте га ви легитимисали, ви сте од човека тражили, узели сте новчаник, узели сте личну карту, исти тај новчаник сте бацили пред тога човека на земљу, у ствари бетон је био у дворишту. Ви се тога зато не желите сетити господине Стопарићу и ви сте Стопарић Горане заједно са сведок П-1 и Томић Милованом били у тој групи која је те цивиле из тога дворишта извела и ви сте дошли с тим цивилима до тога места где сам ја стајао, да ли је то чајџиница ни ја не знам и ту је пришао и сад ви то даље тачно описујете. Ту је дошао тај господин П-1 рекао је шта пуштате то, побијте то, није он рекао човек акција сутра, прекосутра него је човек дословно побијте то, чак је назвао и усташама, ако

немамо, да кажем благу верзију, храбрости да то урадимо што смо и долазили. Ја сам ту и остао. Ту је тада тај човек и убијен и ја сам тад ту остао и даље се дешавало овако. Томић Милован је кренуо и ви сте кренули назад у то двориште. Ја сам Томића зауставио а ви сте продужили и онда је вас Томић довикнуо као дићеш овамо, тамо, онда сте вас два променили пар речи а ви сте даље наставили, ви сте утрчали у то двориште. Ви сте ушли у тај амфор пре него што је пуцњава почела, а ви кажите да ја лажем и ништа нема проблема ко је. Ја свеједно робијам за ово и овако и онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Стопарићу. Ово је нешто.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Мало сам шта ја разумео, стварно је лоша веза, а ја никакве везе са убиством те деце немам. Ја са сведоцима, са цивилима нити сам ишао нити сам ушао. Побркао си ме с неким.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро ако сам те побркао.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У аутобусу је, што се тиче аутобуса ја се сећам, да у твојој кући ти си рекао немојте мене спомињати нећу с тим ништа да имам, али ти исто тако знаш да си ти већ пре тога био сведок у Прокупљу и већ си био на списку за сведоке тако да и да те било ко спомене у том контексту свеједно си био сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Истина је да си ти у аутобусу на тај начин одреаговао у аутобусу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У Прокупљу се није спомињао тај аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало. Каже вам Ђукић ово за ту жену коју сте ви претресали и он је рекао да је оставите, за тог неког старца коме сте узели личну карту и бацили доле на земљу и да се због тога наводно не сећате свега, то он спомиње сада.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, али ја нисам никога претресао, никог, никакву личну карту, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је суочење довршено на начин који је евидентиран путем аудио видео технике у суду.

Изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја бих хтео да питам сведока. Шта је он тражио на улици с тим цивилима напољу онда ако није он њих спроводио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор. Сведок не каже да је био са цивилима на улици.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта је тражио на улици нек ми каже? Он је ушао у кућу да тражи смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор. Каже да је стајао на улици и тражио куће.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта ће тражити куће ако је ушао у двориште да се смести, што није изашао ван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано као ваша примедба господине Ђукићу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да изађу напоље и све је то видео. Шта је тражио напољу, ушао је у кућу да се смести, каже да је нашао кућу, што није остао у тој кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано као ваша примедба.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па нека одговори зашто није остао у тој кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је евидентирано као ваша примедба. Може да одговори. Што нисте остали у тој кући господине Стопарићу? Што нисте остали пита Ђукић у тој кући?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па већ сам једном одговорио ја вама часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одговорите само.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Нећу да будем у кући где се налазе цивили.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли су цивили били у тој кући господине Стопарићу?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па њих су довели у ту кућу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Молим, нисам чуо.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Њих су довели у то двориште из друге неке куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У двориште каже.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја њега конкретно питам за кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио да сматра да ту има цивила господине Ђукићу. Господине Ђукићу, па одговара сведок како хоће, не можете ви да сада пресирате сведока како ће да одговори.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ви госпођо председавајућа не знате то, ја сам био тамо и знам шта сам видео, разумете и што лаже, лаже човек. Ја њега немам никаквога разлога да гоним против њега кад он човек каже како јесте све што се мене тиче, он је рекао за мене све, али што лаже. Мени се отежава одбрана на тај начин, да овај човек, зарадићу робију без њега, не он, ови се сведоци боје остали, знамо шта се. Чега се он боји, што није прихватио да буде заштићени сведок? Па буди онда човек сад па кажи шта си видео? Све си видео и ти си причао ко је то урадио, нисам ја то измислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, суочење је завршено. Да ли имате још неко питање?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам никакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд има питање за вас, немојте да се удаљавате док је сведок Стопарић. Реците ви мени да ли је тачно ово што сведок каже да је ваша супруга комуницирала с овим сведоком, да је она иницирала тај контакт? Ви имате несметане посете, ви имате комуникацију са својом породицом и са осталим лицима господине Ђукићу, ја вам то не ускраћујем.

Хоћете да ми кажете како је дошло до тога да ви и ваша породица контактирају сведока у овом поступку?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја вам могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате за тако нешто или сте данас први пут чули?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја Вам могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за тако нешто или сте данас први пут чули?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја Вам могу рећи оно што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Вама познато ово што је сведок Стопарић рекао нама?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам овде на суду то већ и дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете шта Вас питам господине Ђукићу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато ово што је рекао Стопарић?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да зову људи и да говоре да сам невин и да ће помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Господине Ђукићу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је моје сазнање, ја не знам друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познато Вама да је Ваша супруга комуницирала са овим сведоком пре његовог сведочења овде, је ли то Вама познато?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Познато ми је да је звао и мога браниоца и да је рекао да сам ја невин и да ће он посведочити, да ће платити, да шта било да зајми паре, да сам невин, да жели да помогне, то је све што ја знам, ја не знам сад шта су они причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је сведок Стопарић звао Вашег браниоца и да је рекао да ће да плати да Ви будете ослобођени, то сте сада рекли?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не да плати да ће ме ослободити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Него да се зна да сам невин, да жели да помогне, да помогне финансијски и како год треба, да зна да сам невин оптужен за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да помогне финансијски.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ради тога, е сада ко је кога звао ја не знам то, они морају рећи ко је кога звао, ја немам ни његов број, нити знам његов број, одакле би ја, кад би ја неког звао. Ја не знам одакле је он звао и ког је звао, то не знам стварно, откуд знам, ко је ког први назво ја не знам, али да су имали контакте неке вероватно су имали. Е сад нека он исприча какви су контакти између њих били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви комуницирали господине Стопарићу са браниоцем оптуженог Ђукића?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Телефон браниоца господина Ђукића ми је дала његова супруга, пошто она није знала детаље како, ја сам је питао шта је то, каква је то оптужба, нисам могао ја да верујем да је он оптужен и она каже

позови сам адвоката и ја ево наивно сам га позвао, међутим адвокат је био, чим сам му рекао име и представио се он је одма мени објаснио да не може да ми објасни ситуацију тог случаја, а ја сам што се тиче новца, да, ја сам Ђукићевој жени рекао «Знам да ти је муж невин и знам да ти је хранитељ породице у затвору ако могу ја да ти помогнем, јер знам да адвокати много новаца коштају, ја добровољно се јављам да ти помогнем у финансијском смислу да можеш да платиш адвоката», но она је жена горда, одбила је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То и ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени ако немате ништа више да питате сведока, нити имате примедбе вратите се молим Вас на место за оптужене.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Имам само још једно рећи, још само једном да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Већ кад хоћеш да помогнеш, ја те још једном молим кажи истину шта си видео, немој лагати, немаш потребе лагати цело време, прихватио си се тога добровољно па сад кажи све што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се молим Вас на место за оптужене.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И нека каже ако сам ја убијо, пуцо у те цивиле нека каже, слободно нек каже и ево само нек се изјасни да ли он покушава мене да заштити можда, нека и то каже. Је ли неко њега врбово да он мене брани на овом суду и то нека каже исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се молим Вас на место за оптужене. Држећи се своје концепције своје одбране оптужени Медић Драган претпостављам нема питања, он се брани ћутањем иначе, оптужени Боројевић Драган да ли има питања за овог сведока? Изволите.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Је ли види он мене, види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Он прати Вас, исто као што Ви пратите њега.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Немам ја питања за њега, једно питање само, како је изгледао сведок П-1 у Подујеву и у Пролом бањи, да ли се сећаш ти њега? Какве је грађе он био? Да ли је био атлетске грађе, какве је био грађе?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па, нижи од тебе, али набилдован.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Је ли, то, то, је ли био набилдован?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Е то.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И нижи је од тебе.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Добро, добро, а углавном био је набилдован, имао је мишиће, виђен онако, бицепсе, трицепсе, то?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Грудни, леђа, рамена?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Браво.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја немам више ништа њега да питам, само да кажем да лаже да није мене видео да излазим из дворишта и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За овим

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ суочење између оптуженог Боројевић Драгана и сведока Стопарић Горана на околност да ли је оптужени Боројевић излазио из дворишта, мењао оквир, односно да ли је стајао како он каже, био у другом дворишту, другој кући, затим стајао на улици разговарао са сведоком Томићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците молим Вас Боројевићу укратко где сте Ви били када је била пуцњава и када се све то десило?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Био сам 100 – 150 метара даље од те куће где се чула пуцњава. Био сам са Пацелом, знаш ко је Пацела? Знаш, Павловић?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Знам ко је Пацела.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, и никако мене ниси могао да видиш да излазим из тог дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине Стопарићу и Ви.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците и Ви молим Вас то да је излазио из дворишта.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему реците, молим Вас, овако, на тај начин ћемо обавити суочење да је излазио из дворишта.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да. Боројевићу, ја сам уверен да сам тебе видео да излазиш из дворишта.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Вараш се, вараш се друже. Не. Или си ме заменио с неким или ми се светиш због оних шамара испред «Париза», ја те јуче само слушам, ти нећеш, теби је труба да то кажеш, знаш, а сећаш се добро када сам те...опсово си ми мајку, можда те не би ни ударио да ми ниси мајку опсово, разумеш. Ја и ти смо били добри, откад се познајемо ја и ти?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па, познајемо се неколико година пре Подујева.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Одакле се познамо?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Одавно се познамо, не давно, не знам.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знаш где смо се упознали, а? Је ли не знаш где смо се упознали?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Први пут сам те видео у Белом Манастиру.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ђе, у?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У Белом Манастиру сам те први пут видео.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: А где у Белом Манастиру? Бели Манастир, знаш колики је Бели Манастир, у некој установи, у чему смо се упознали ја и ти?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па зашто сам не кажеш, шта хоћеш с тим. Ја, ја нисам био да сам био осуђен за поседовање оружја и тамо сам био у притвору због поседовања оружја.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У затвору?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: А ти си лежао, не знам, због убиства.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У затвору, био си у затвору, што се стидиш? Је ли те срамота да кажеш да си био у затвору?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па зашто бих се стидио, само постави питање коректно како ја могу одговорити.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Добро, није ни битно, нема везе. Само да ти кажем, види, не знам је ли ти мене гледаш у очи, разумеш, ја тебе гледам, откуд знам ће гледаш, разумеш, волио би да дођеш овде да те гледам у очи равно. Ја сам теби помогао, знаш колко сам ти помогао ја, знаш шта би ти Шиптари направили, а? Знаш шта би ти направили? Огулили би те друже, огулили би те, уништили би те, знаш, да није било мене. Запамти, 20 Шкорпиона, 20 људи, кад сам ја дотрчо са десне стране, није битно сад да ти не објашњавам, кад сам пито ће је Стопарић, сви су овако набили сурле у земљу и показивали су овако преко главе «тамо је», нико није стиснуо чуку да дође по тебе. Запамти, само је Рођо дошао по тебе, ја сам дошао по тебе друже, запамти, само ја и ти пакујеш ми, ти мене стрелаш данас овде, разумеш, убијаш ме брате, капираш? А шта је то толко вредно тога да, да ти мене пакујеш робију, за чега, што? И што се скриваш на крају крајева кад си ти у праву, што се скриваш? Зашто не дођеш овде да се погледамо у очи ја и ти, ајде, зашто не дођеш.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па, ја сам хтео да дођем.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па ко може да те спречи? Ко може да управља твојим животом, да кажеш ја хоћу да идем тамо да се суочим са Боројевић, ајде. Зашто не дођеш, што? Што не дођеш да обиђеш брата у Шиду, да обиђеш гроб мајке и оца, за чега, зашто, што не дођеш кући кад си у праву. Види ја кад сам за нешто у праву па не постоји тај човек на свету којег се ја плашим, можда ја сад гласно говорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само изволите.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не постоји тај човек на свету, разумеш, нема га, не постоји кога се ја плашим кад говорим истину. Ти се плашиш и не долазиш кући зато што лажеш друже, знаш, зато што лажеш ето, и никакав човек ниси разумеш, никакви, ти си нула, слина једна обична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Боројевићу, али ово је већ ствар на коју ја морам да реагујем.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нисам могао да издржим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да, ја се извињавам у име господина Боројевића, да ли Ви можете да му одговорите на ово што он каже «што ти мене пакујеш робију»?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: «Ноу комент».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо разумели и без преводиоца.

Констатује се да је суочење завршено на начин на који је евидентиран путем аудио-визуелне технике у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоцу оптуженог Шолаја Миодрага, адвокату Саши Петровићу, који каже да не разуме ово «Ноу комент» ја ћу да преведем касније. Изволите оптужени Боројевићу ако немате више питања вратите се на место, ако имате још нешто да кажете сведоку Стопарићу.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па немам ништа за њега, само да кажем зашто мене, не њему ништа, зашто мене Тужилаштво за ратне злочине није ухапсило 2003 године у децембру месецу кад је Горан Стопарић увезо моје име и презиме са овим злочиним, е само то, мислим, не мора да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као примедба?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, као примедба. Зашто онда, ја сам на слободи био четири године, а његова изјава је валидна и поштује се, и ја на слободи шетам четири године, а он као реко истину, а добро о том ћу више у завршној речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То је то. Немам више. Још једанпут се извињавам што сам реко ово, али нисам мого да издржим, знате. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је. Оптужени Шолаја Миодраг. Добар дан, укључите микрофон. Да ли Ви имате питања за сведока Стопарића?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Имам, два-три питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да ли сте господине Стопарићу, чули некад да сам се ја хвалио да сам у Подујеву нашао неке паре или да сам у току тог претреса, што Ви говорите сад, што није истина, да сам нашао неке паре 3000 марака у то време и да сам ја те паре дао на чување Боци, да ли сте некад то чули?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Никад, први пут сад.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Добро. Да ли сте некада чули да је мене неко било ко у јединици звао осим мог надимка или мог презимена, које Ви добро знате, а овде кажете не знате, сазнали сте после, други надимак.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја, могу да одговорим, знам шта хоћеш да питаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Знао сам за твој надимак «Зицко» и знао сам ти презиме Шолаја, али оно Миодраг признај сам да многи, нико скоро није знао, тако ни ја, тек касније сам сазнао да је твоје право име Шолаја Миодраг, а Шолаја сам знао.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Добро, добро, то те питам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: И «Зицко» сам знао.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: То те питам зато што овде сведок П-1 помиње да је Шолаја, мене, да је мене Боцо звао лично, да ме је звао «Мали Сале», Саша, да ме је ословљавао Саша?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја то не знам, не верујем да те тако ословљавао. Ја нисам чуо никад.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да ли сам ја једини припадник био који је изгледо у јединици Шкорпиони младолико или најмлађи у то време?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Био је још један дечко из Шида са истока, али ја не знам да ли је он био млађи од тебе, али је исто младолико изгледо, не знам му име, заборавио сам.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Како се звао онај дечко кад сам те ја водио кроз оне чуке, преко планина, што је био самном, дошо, био је с тобом тамо кад си ти био рањен, а ја сам дошо са коњима и храну смо донели тамо за вас, шта се враћа самном да вас водим рањене назад у село, пошто ја нисам био ту, ја сам само доно вама храну, како се онај младић из Новог Сада звао што је био, онај високи, шта је био са П-1, шта се дружио, шта сад избегавам да му кажем име? И ако знаш где живи тај младић?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја, ја не знам његово име исто. Сећам се лика тог човека али му име не знам.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не сећаш се тог момка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, каже сећа се оптужени, сећа се али не зна његово име.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Добро. Да ли си имо некад било какве контакте самном од како си посто сведок заштићени?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: С тобом?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да, самном лично.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не знам, ја не верујем. Подсети ме ако јесам.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да ли си се чуо самном од како си сад сведок у Хагу уопште ових седам-осам година, да ли си некад комунициро самном?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не сећам се.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: То те питам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ако јесам, ако и јесам вероватно је било пре неколико година, али ја се сад не сећам.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: То те питам зато што је госпођа Наташа Кандић овде рекла кад сам ја споменуо да си ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати разговор.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Добио паре од ње, оне што си мени се фалио, било је ту више лица и показиво ону визит картицу, шта ја знам, и ја сам то њој реко и онда је она рекла, почела ту да шизи и почела да скаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шолаја, опомињем Вас, удаљићу Вас са суђења уколико још једном будете споменули пуномоћника уз такве глаголе, епитете, придеве и остало, господине Петровићу седите. Господине, да? Реагујете без микрофона, реагујете без микрофона.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Овде, значи, овде мој клијент износи своју одбрану и поменуо је, овај, пуномоћника оштећених. Ми данас сазнајемо да транскрипти који су заштићени службено. Има везе, на нас браниоце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац, затим оптужени сви су искључени, господине Петровићу ово суђење је јавно, суђење је јавно, суђење такође прате новинари овде у Медија центру, прате такође стручне организације, не знам шта сте потписали господине Петровићу, погледајте мало закон о поступку за кривична дела ратних злочина, Закон о кривичном поступку, видећете шта сте потписали, присетите се мало, сада нисмо у фази када Ваш клијент износи одбрану, а чак и да јесмо речи «шизити» нећу овде да допустим. Значи Ви сад укључите микрофон, наставите са питањима да бисмо могли и да се суочите и да би могли да пређемо на сведока П-1.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да ли си имао неких контакта са П-1 од како си сад у Хагу, уназад две године?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Нисам чуо, може ли председавајући поновити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита да ли сте имали контакте са сведоком П-1.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Уназад две године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се већ изјашњавао, у последње две године, одговорите без обзира што је то питање било.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја лично, ја нисам уопште с њим имао контакт никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Добро ниси имао с њиме, да ли си имао сараднике, да ли ти је неко преносио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сараднике?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Не знам уопште ни где је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите с питањима Шолаја. Какве сараднике то не знам, да се не упуштамо у то.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да ли си по твојим сазнањима што си причо са људима у Шиду припадници Шкорпиона који су били с нама заједно, да ли си некада чуо од било којега припадника Шкорпиона или у Шиду било кога да се спомиње моје име да сам ја пуцао у те цивиле или да сам било шта њима радио, да сам их малтретирао, да сам им узимо новце, да ли си то некад чуо и да је мене Боцо Медић оставио у Подујеву по неким специјалним задатком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Стопарићу.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Никада од никога нисам чуо. Веруј ми Миодраже да сам ја био изненађен кад сам једном сазнао да си ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још питања или ћете морати да се суочите господине Шолаја?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Немам више питања.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ суочење између оптуженог Шолаја Миодрага и сведока Стопарић Горана на околност да ли је оптужени Шолаја претресао неког од цивила ту у дворишту и да ли њега у ову причу сведок Стопарић Горан увлачи због пара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су те две ствари кључне, оптужени Шолаја каже да он уопште није био у том дворишту, да је био у некој другој кући на неком другом месту, да ту није долазио ни прилазио, а то што га Ви уплићете у ову причу је због тога што сте примили новац. То што сте Ви нама оптужени Шолаја рекли, реците сада овде сведоку Стопарићу.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: То сам лично од њега чуо, од тебе сам чуо пар пута да си причао и показиво си визит картицу да си добио од некога да ћеш да постанеш заштићен сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците му где сте Ви били.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па, били смо у Шиду у кафић «Глобус».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шолаја, реците му оно што је Ваша одбрана да ли сте били ту код тих цивила, да ли сте их претресали или сте били у другој кући.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ја код тих цивила нисам био. Ја сам био у кући, не могу сад тачно, тако сам и реко, не могу да се сетим свих надимака, био је тај, многи су сведоци спомињали да су видели мене, био сам са Крчком, Дабићом, значи Дабић није био то што ти тврдиш да си видио Дабића, тако си тврдио и мене да би ме ставио да будем сведок да, то све лажеш. Онда било је ту још њих Буша, не знам, не познам те остале особе, значи нема теорије да сам ја био у то време кад се то дешавало та пуцњава или тај злочин да сам био у том дворишту кад си ме ти навео да сам претресом те људе, значи то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: А и прво окривљени је навео да сте Ви лично претресали те људе, а не ја, тог истог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шолаја, сада ће одговорити господин Стопарић, изволите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Хтео сам да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја нисам рекао, ја нисам рекао да си ти био у дворишту кад су та деца и жена стрељани, нигде, нигде, ни у једном записнику то нећеш наћи, али сам те видео у дворишту пре него што су ти цивили изведени на улицу и не тебе, него сам био и ја и много нас тад.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ма није тачно, није тачно да сам ја било шта тим цивилима радио уопште, уопште није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шолаја, да констатујемо.

Констатује се да је суочење довршено на начин како је евидентиран путем аудио-визуелне технике у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате још неко питање оптужени?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Госпођо судија, председавајући, поштовано судско веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ја, Шолаја Миодраг, такав злочин не бих никад извршио поготово на ту децу не би никад пуцо, нити било шта њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати сада своју одбрану.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ја сам осто без родитеља и млад сам имо, 12 година сам имо кад сам осто без мајке, значи не би тај злочин никад учинио, нити сам ја таква особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: А то што неко жели да заштити себе или свог неког другог, ја не знам, не могу ја сад да кажем који су разлози, свако има свој разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уколико немате питања даље за овог сведока ја Вас молим да се вратите на место за оптужене.

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо сада да наставимо са суђењем, само ћемо мало да видимо шта хоће оптужени Ђукић. Да ли Ви имате и даље неко питање за сведока? Изволите, ако то питање није постављено, Ви сте исто питање хтели?

НАТАША КАНДИЋ: Зашто не суочите, Шолаја и даље инсистира да му је Стопарић рекао око новца да је примио за статус заштићеног сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Стопарић не одговара на то. Изволите. Он је то јуче објаснио.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Једно питање. Пошто сте Ви сад овде изјавили да сте били у Новом Саду не знам где са Цвјетаном Сашом и са овим сведоком П-1 и да сте разговарали о свему томе и са овим Рајком Олујићем, у свим тим разговорима да ли је ико од њих мене споменуо као човека који је извршилац овога злочина, само то имам.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Никад нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, вратите се. Молим Вас оптужени Шолаја изађите и суочите се на ово на чему инсистира пуномоћник. Господине Стопарићу, доћиће оптужени Шолаја који овде износи озбиљне примедбе да Ви њега уплићете у причу због тога што сте примили новац, Ви се на то нисте изјашњавали, реците молим Вас оптуженом Шолаја да ли сте примили новац или не?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па, како не, изјашњавао сам се већ вама два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, на инсистирање пуномоћника сада ћемо овако.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се поново СУОЧЕ оптужени Шолаја Миодраг и сведок Стопарић Горан, а на околност да је сведок Стопарић Горан рекао да сведочи на начин на који сведочи између осталог и данас у поступку као и раније због тога што је за то примио новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците молим вас сада, то је примедба коју је износио и Шолаја Миодраг.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па, Миодраже јеси ли ти видео тај новац у мојим рукама?

ОПТ. МИОДРАГ ШОЛАЈА: Дај, то је исто као кад ја и ти се суочимо. Ти кажеш да сам ја претресо људе, добро, ајде наведи ми још једног човека, ја нисам видио да си ти примио тај новац, али ти си се фалио и показиво си визит картицу, то читав Шид прича, не причам ја овде сад пред овим судом, то сви причају и госпођа је долазила у Шид па си седио с њом у башти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите сведока сад да одговори. Изволите господине Стопарићу.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: У никаквој башти нисам седио ја у Шиду са госпођом Кандић, немам шта ја часни суде да одговорим на то. Он тако тврди, ја кажем да то није истина и тако ће се и завршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, да ли имате још нешто госпођо Кандић, неки предлог да се суоче њих двојица? Не. Хвала вам. Оптужени вратите се на место. За овим ћемо да наставимо на тај начин што ћемо овде да би сте се евентуално суочили са сведоком П-1 суђење да наставимо на тај начин што ћемо између дела где се налази судница и оптужени и публика да поставимо непровидну завесу, обзиром да сведок П-1 сведочи и на тај начин што је његов изглед прикривен за јавност. Затим да замолимо режију да прекине емитовање из ове суднице и да замолимо Службу нашу да доведе сведока П-1 овде у судницу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се током испитивања и суочавања сведока П-1 и сведока Стопарић Горана постави непровидна завеса између дела где се налази судско веће и странке и дела где се налази публика, да се прекине са емитовањем слике из ове суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи режија ће да прекине само са емитовањем слике из ове суднице.

И да се уз ово решење прибави и списак судске страже из Окружног затвора у Београду која су лица која су овога сведока видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се за овим у судницу уводи сведок П-1. Господине Стопарићу, Ви ћете наравно видети сведока П-1 то смо сада расправљали.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па да, управо је ова девојка која је овде радила отишла каже да она не мора да види тог сведока. Сад сам остао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Дobar дан господине П-1. Констатовали смо пре него што сте Ви ушли да је постављена непровидна завеса, тако да Вас публика не види али чује, видимо Вас само ми, осим тога види Вас и сведок Стопарић Горан који је с нама на видео-конференцијској вези, он се налази у Хагу и одатле сведочи. Постоје одређене, позвали смо Вас данас, данас вам важи исто оно упозорење да сте дужни да говорите истину, да морате да нам кажете све, да ништа не смете да прећутите и да је лажно сведочење кривично дело, да можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Подсећам Вас на заклетву коју сте положили, има неких разлика између Вашег исказа и исказа сведока П-1, осим тога поједини браниоци су предложили да се Ви суочите са овим сведоком и због неких других ствари. Оно што мене интересује тренутно је то да сведок Стопарић Горан каже да сте Ви и на том првом терену у Подујеву имали шлем и да га нисте скидали. Он је Вас упамтио по томе и да сте осим тога имали панцир. Ви кажете нама да тада нисте имали шлем, то је ствар на коју ћете да се суочите. Следећа ствар која ме интересује је ситуација у којој цивили долазе, ту су у дворишту, ви их видите, види их и сведок Стопарић Горан. Ви кажете да сте видели оптуженог Шолаја Миодрага како врши претрес тих цивила, док сведок Стопарић Горан каже да је Шолаја Миодраг претресао само једног старијег човека и то само те његове ноге. Затим ви кажете да сте ту целу ситуацију са цивилима прекинули упутили сведоке, односно цивиле напоље, рекли да се они воде у полицију, сведок Стопарић Горан каже да ви то нисте

урадили већ да је то урадио он, односно Томић Милован, то је отприлике то и та ситуација коју сте ви сви могли да видите. За овим

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се обави **СУОЧЕЊЕ** између сведока П-1 и сведока Стопарић Горана на сва питања која су претходно изнета и евидентирана путем аудио технике у суду, па гледајући се преко монитора сведок П-1 и Стопарић Горан један другоме исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, молим вас сада ви реците Стопарић Горану ове ствари и поновите које сам вам сада рекла. Значи шлем, претресање и ко је прекинуо ту ситуацију са цивилима и упутио их на улицу. Изволите.

СВЕДОК П-1: Господине Стопарићу, ја не знам одакле Вама таква информација, то није истина, као прво ја шлем нисам имао, панцир такође нисам имао. Имао сам панцир и шлем на другом терену. Панцир који сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте у монитор.

СВЕДОК П-1: Панцир који сам узео од Вука, који ми је он дао, који није имао ногу и шлем који сам нашао на камиону кад су нас превозили у одређени део планински. Не знам одакле, одакле та идеја да је он то урадио. Ја сам изашао из те куће пошто сам се био пробудио и прекинуо их гласно баш стао испред свих, где је стојао и Стопарић, сећам га се добро да је имао прслук, мараму је имао. Претходно по првом уласку сте ми се обратили док сам стојао на стази и гледао када су Милош и Сарма изводили човека са упереним пушкама у леђа, Ви сте ту стојали са моје десне стране и мени сте се обратили «Шта си ту капу ставио као усташа», значи добро се сетите тога. Ви сте стојали, ја не знам да ли је то био тада Томић, исто један момак који је имао исто прслук, мислим да сте Ви чак имали и радио станицу. Ја нисам коментарисао ништа на то, пошто је моја капа била, та је капа била онако мало округла па сам је ја мало навукао овако на главу, овај, не знам шта је то Вас асоцирало да ме поистовећујете са било ким, са усташама, са, овај, као друго ја сам изашао. То је истина, да. Као друго ја сам изашао и обратио се свима где сте стојали и Ви. Значи Ви који сте видели да су ти цивили изведени, пошто сам ја, мене је звук «поби то, уза зид, шта се чека», то ме је и пробудило и гледао сам можда мање од минут пре него што сам пришао и обратио се и рекао речима «Оставите те људе, прегледајте да ли имају оружје и одведите у полицијску станицу да им напишу имена», е то је истина. Потом сте се Ви господине Стопарићу са свима упутили, значи напоље са цивилима где сте вероватно видели и знали шта се са тим цивилима, да ли су они ишли до станице или нису ишли и зашто су и враћени, јер сте Ви били напољу са тим цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези претресања.

СВЕДОК П-1: У вези претресања, када сам се ја обратио значи речима «да се оставе ти цивили, да им се прегледа да ли имају оружје и да се предају цивилној полицији» тада је, добро се сећам, значи са моје леве стране моје на челу испред човека који је имао брадицу који је био први од цивила, тај старији човек, он је имао неку кесу, тада је Медић Драган наредио Шолаја Миодрагу да претресе те цивиле и он је ту стајао негде на средини тих можда код те друге жене са дететом и он је почео ту да прегледа те цивиле. Када сам се ја окренуо и тада сте се ви ту свађали, тада је било вика од стране Медић Драгана, онда Цвјетана Саше, Ђукић Жељка, ту је био и Кинез по мом сећању, Ви сте били исто ту.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ко?

СВЕДОК П-1: Кинез је био ту који је тада имао шлем на глави, Кинез висок човек, можда неких 45, знам да је из Вуковара, да је био ожењен са женом која је држала у Вуковару под сводовима неки ресторан, не, не, то је други био али га знам да је из Вуковара и овај, тај човек је имао шлем. Сећам се добро да му је шлем пошто је онако мало јаче конструкције, шлем му је стајао онако мало као да је мали, можда је мањи број био. Значи тај, то што Ви кажете да сте Ви претресали, да је претресао Томић, ја кога сам видио, ја сам видио и да сте се Ви обратили да се стане са тим цивилима да се они не дирају и Томић то није истина, нико од вас, нико од вас није то рекао, а погото Ви, или од никог ја нисам чуо, јер када сам се ја обратио свима да се оставе ти цивили да то није наша надлежност и зашто се ти цивили дирају, а претходно шта се дешавало ја нисам знао јер сам био у овој кући, лежао, ко је био у тој кући с цивилима где су они били. Претходно је била ушла група, ви сте значи изашли са тим цивилима и цивили су враћени, а ви кажете да сте бранили те цивиле. Те цивиле није могао да одбрани нико јер сте сви, то је било као, као буктиња је било, значи секунде су биле у питању. Да се ико од вас који се старији, који сте значи стари било коме обратио ту да се ти цивили оставе вероватно се то не би ни десило али ви сте били сви, значи ви стари сте били вероватно, подржавали све то. Изашли сте напоље са њима и тврдите, зашто напољу, када сте били напољу са њима нисте те цивиле спречили и зауставиле те који су их враћали и рекли им да то не раде, него сте ви били негде вамо, па сте чули ово, па сте били на вратима, па је био неко ово, па је био неко. Ја стварно не знам одакле, овај, то није истина то што Ви причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине П-1, господин Стопарић каже да сте Ви и Цвјетан Саша управо водили те цивиле и да сте их из неког другог дворишта довели у то двориште.

СВЕДОК П-1: То није истина, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То реците сведоку Стопарићу.

СВЕДОК П-1: То није истина. Као прво, ја са Цвјетаном Сашом нити сам био у воду, нити сам био једне секунде са Цвјетан Сашом, Цвјетан Саша је био у воду са Рајком Олујићем, Лукић Златко, Кони, Лаковић Миленко, то је био вод. Ја значи нисам био ни једне секунде ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците. Добро. Господине Стопарићу.

СВЕДОК П-1: Нити сам враћо, нити сам изашао напоље. Ви сте ти који сте изашли напоље и знали сте шта се дешава и знали сте каква је ситуација, да је ватра, шта су они хтели да ураде. Значи ако сте били у дворишту пре него што сам ја изашао из ове куће где сам лежао, већ тада се викало «Поби то, уза зид», то је мене и пробудило. Зашто тада нисте то зауставили, него сам ја пришао, нико се није обраћао и говорио «сачекајте, немојте», него сте Медић Драган, Цвјетан Саша и Ђукић Жељко њих тројица зашто да водимо, шта има да их водимо у полицијску станицу, шта ће они у полицијској станици. Зашто Ви нисте, када сте Ви стари претпостављени њима били, како кажете, не знам како је било организација, зашто им нисте рекли значи да се то не ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците јесте ли Ви довели те цивиле господине П-1? Ви и Цвјетан?

СВЕДОК П-1: Ја цивиле нисам ни доводио, ни изводио, ни враћао назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок Стопарић да се Ви у Пролом бањи нисте одвајали од Цвјетан Саше и да сте све време били заједно и да сте били у истој соби?

СВЕДОК П-1: Ми нисмо никада били у истој соби, то је таква измишљотина, нити смо се ми дружили нити смо ми имали икаквог неког. То што се седило горе, то што се гледало телевизор, ја не знам, то је исто, да ли је то дружење, да ли је то, то су неке приче које немају везе са тим што Ви кажете. Значи то није истина уопште то што Ви кажете то уопште није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да чујемо сада сведока Стопарића, ви ћете господине Стопарићу рећи.

СВЕДОК П-1: А поготово да сте Ви господине Стопарићу то, мислим, било би лепо да сам ја то, ја то нисам чуо. Можда сте Ви то рекли прије него што сам ја изашао али ја то нисам приметио да се ико супротставио, значи било је питање момента да ли ће се то, чак су неки говорили да се ти цивили врате у кућу па да се у кући побију, ови су инсистирали Цвјетан, Медић, Ђукић, значи то је било, ја не знам како је то, како се Ви нисте тада са њима, се њима, обратили тада њима. Ја сам с поља гледо, Ви нисте ништа од тога рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине, господине П-1, реците Ви сведоку да ли сте видели Шолаја Миодрага да претреса све цивиле или само једнога, то му реците и реците сведок Стопарић каже да уопште у том дворишту није видео Ђукић Жељка, реците му да сте га Ви видели.

СВЕДОК П-1: То није истина да Ђукић Жељко није био ту, Ђукић Жељко је један онако изразит човек, мало је чак био и крупнији тада, а Шолаја Миодраг је почео да претреса цивиле, да ли је претресао пет минута, значи ја, пошто сам чуо наредбу Медић Драгана коју је издао Шолаји да почне да прегледа те цивиле, он је почео да претреса, ја сам се окренуо и кренуо према зиду.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да ли могу ја да то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћете Ви, сачекајте П-1 сада да сведок Стопарић одговори. Изволите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја не знам господине П-1 да ли сте Ви негде спавали или одмарали, ја то не знам. Ја не знам и не сећам се да сте управо Ви, како сад наводите спречили неки третман неправилан према тим цивилима. Ја,

колико се ја сећам такога озбиљнога, озбиљнога наступа никога није било, барем ја нисам видео да би ја претпоставио да ће они бити сто посто стрељани. Нити ја, нити Томић, нити други. Друга ствар, но, ја Вама нисам мешао, друга ствар Ви сте први пут у Шкорпионима тад били, Вас нико не зна, можда неколико људи, али ови оптужени Вас нису знали, ја Вас нисам такође познавао. Одакле сад одједном у Вас таква ароганција и да једини Ви наступате, а да то пре тога не уради Томић или неко други који има у тим Шкорпионима имиџ, него Ви и Вас сви слушају и изводе се цивили. Вас нико не зна, знају да нисте ни официр, ја нисам никада тврдио да Ви нешто нисте говорили некоме, ја једноставно то нисам чуо, ни видио. Ја јесам изашао са цивилима на улицу, ја за цивилима даље нисам ишао. Цивиле је вратио активни полицајац назад, не ја, не Томић, ни нико од Шкорпиона, њих је просто један човек оданде вратио, поред нас су прошли и вратили се назад у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му за шлем господине Стопарићу, за шлем му реците, за то да је доводио цивили, да сте га видели да излази са овом тројицом осталих које сте видели да излазе из дворишта са тим мењањем оквира и осталим, то му реците.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја бих све то рекао часни суде, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опомињем Вас због времена.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Знам да је П-1 имао шлем и панцир на другом терену је сто посто имао, на том првом терену сад ме је он ставио у велику недоумицу са том капом и тим усташом, ја не знам да ли сам то некоме рекао и њему, ако сам можда и некоме рекао тако нешто то сигурно није било увредљивим тоном, али веруј ми сад ти господине П-1 да си ме ставио у дилему за тај шлем у првом терену, могуће. За други терен се слажем да си имао панцир и шлем, не знам шта сад да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово довођење цивила, подсећам Вас господине Стопарићу.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам рекао да је група где је био Цвјетан Саша и још неки људи и споменуо сам да видео и Демировића у тој групи, боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боже, уморили смо се господине Стопарићу, а и време нам истиче. Пожурите то и оно где излази из дворишта са оним мењањем оквира.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да сам видео, да, и некако, ја сам уверен да после стрељања те деце да су сви који су били у дворишту изашли кроз тај исти пролаз и амфор, и у том људству сам уверен да сам видео и П1 да излази напоље. Ја нисам рекао да је он мењао оквир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тужилац има још нешто, неки предлог нашта би требало да се суоче ови сведоци, само да видимо да ли тужилац има нешто? Не. Ви сте хтели нешто да кажете сведоку Стопарићу, да.

«СВЕДОК П-1»: Ако могу да вас питам још нешто господине Стопарићу, ви сте рекли да сте били напољу, да је неки полицајац наредио да се то врати, а ја сам чуо из дворишта, док сам био у дворишту да се са улице виче «враћај то и

поби» три пута «враћај то у двориште и побѝ, враћај то и побѝ», значи ви ако сте били напољу требало се видет ко је то викао и зашто су ти цивили, значи тада је већ постојала намера и знало се шта ће се десити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте ви чули господине Стопарићу, реците му, ви нисте чули «враћај то и побѝ» него нешто друго?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам чуо «шта изводите то на улицу, враћајте то у куће, сутра кад се крене, крене» ето ја сам тако чуо и да, неколико пута је полицајац говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ви кажете господине Стопарићу за ово што каже.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Извините часни суде, можда је тај човек и добацио то «и побѝ», али ја не знам у том метежу, мени није остало упамћено у глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу, реците и ово, каже сведок П1 да је немогуће да нисте видели Ђукић Жељка ту у дворишту поред тих цивила, да је он карактеристичан због?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Часни суде, ако је Ђукић Жељко и био тамо, ја нисам у обавези да упамтим сваки лик, ја једноставно њега нисам видео, ево то је све.

«СВЕДОК П-1»: Јел могу још нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто имате да кажете током суочења, изволите.

«СВЕДОК П-1»: Ако могу још нешто да вас питам господине Стопарићу, не знам да ли то има везе са неким као доказни материјал или нешто, ви сте давали интервју госпођи Кер Олоф где сте споменули и навели да сте седели и када се Медић Драган дигао са седишта и рекао да је он то урадио и он и Ђукић Жељко, потом је Ђукић Жељко после тога заћутао. Да ли сте ви то изјавили?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да, и не новинарки него сам ја и на суду то изјавио. Ђукић Жељко је кад смо ми сели, извини господине П1, ја се не сећам да ли си и ти био у истом том аутобусу, ако си био у реду је, ја не знам једноставно, али сам стојао веома близу, седео веома близу Ђукић Жељка и Ђукић је Жељко гласно и јасно рекао «пичка му матерна ко је то урадио, па ја имам децу».

«СВЕДОК П-1»: Да, али онако цинично је рекао.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Даље, даље од њега устане Медић и каже «ћути Брко, ја сам па шта», ја сам то тако чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Чуо је цео аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу, каже сведок П1 да је то било цинично «ко је то урадио па и ја имам децу», тако каже сведок П1, да то није било из неког револта, него баш цинично.

«СВЕДОК П-1»: Да ли сте чули, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите само.

«СВЕДОК П-1»: Да ли сте чули у аутобусу када је, ако нисте видели да сам ја уопште био у том аутобусу, да ли сте чули у одређеном моменту да је неко

викао да ће кад тад да се за то одговара? Да је после тога уследила реакција господина Ђукић Желјка «ха, па ко је то могао да уради, ко је могао да побије ту децу». Да ли је било тако?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Сложићете се са мном да ја сам стојао близу њега и он је рекао овако «пичка му матерна, ко је то могао да уради па ја имам децу», сложићете се са мном да се своја деца не спомињу на циничан начин. Ја нисам приметио цинизам, можда сте га ви приметили, ја нисам.

«СВЕДОК П-1»: Па знате, ја сам њега видео да је стрелјао цивиле па ми је то било још онако подсмех његов који можда неко није приметио, било ми је јако онако арогантно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Да ли има још неких предлога. Изволите јесте ли хтели нешто да кажете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је чуо да је неко рекао кад тад ће неко одговарати. Да ли сте ви то чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чуо је, рекао је да је чуо. Јесте ли рекли да сте чули то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ме чуо. Мало пре је рекао, (извињавам се тужилац), мало пре је сведок П1 рекао, питао вас је да ли сте чули да је неко рекао кад тад ће неко за ово одговарати и онда је питање кад је то било, пре Ђукићевог или после Ђукићевог наступа?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Па и ја сам хтео то да одговорим, међутим неко је то приметио, ја сам хтео, ја не знам ко је, ја јесам чуо нешто слично томе или буквално тако кад тад ће неко за то одговарати. Неко јесте то рекао, али ја не знам да ли је то било после тога када је Ђукић тако наступио или пре тога, и ја не знам да ли је то рекао сведок П1 или неко други, просто није ми био поглед усмерен у правцу тога гласа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала. Да ли има неких.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Али да, ја нисам спомињао раније али ме је он подсетио, да то јесте неко рекао у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо, само да видимо да ли браниоци имају још неки предлог да се на неку околност суочите, имамо још 9 минута до прекида видео-конференцијске везе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питајте само у вези овога Кинеза, Стопарић тврди ово, а П1 тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разлика, ви господине Стопарићу кажете да и Кинез није био на првом терену, међутим сведок П1 каже да је био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да је дошао касније тамо али да није био тада у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Кинезом?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Јел могу ја одмах да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одмах.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Да. Можда сведок П1 има још неког Кинеза, али ја кад се каже Кинез мислим на Милојевић Предрага из Руме који је тачно, био је на ратишту у Вуковару у одреду «Лева суподерица», Милојевић Предраг из Руме, је дошао са другом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад да чујемо П1 шта ће рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас господине сад да не интервенишете.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Са групом, он је дошао са групом својих неких добровољаца из Руме и те околине, непосредно после инцидента у Подујеву. Он није с нама заједно путовао из Београда у Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви П1 кажете да је био?

«СВЕДОК П-1»: Он је био ту, али ја не знам како је он дошао, али је он био ту, ја сам га видео у центру, прије него што смо одведени, ту где су били паркирани аутобусу, кад сам се враћао из апотеке ја сам га видио да је он ту ишао и носио тад шлем, тад сам га видео са шлемом, после.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Господине П1 могу ли да вас подсетим на нешто?

«СВЕДОК П-1»: Може, али ево само да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да вас подсети. Кажите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Јел могу да вас подсетим на нешто. Ви се сећате сигурно прву ноћ у Пролом бањи да смо ми били приморани поред свог личног наоружања које смо задужили да га очистимо, то је сасвим логично, али смо тако и очистили вишак наоружања због тога, зашто, сећате ли се, зато што смо чекали једну групу људи да дође да нам се прикључи, управо је то група Кинезова која је дошла после дешавања у Пролом бањи, у Подујеву.

«СВЕДОК П-1»: То је могуће, али ја нисам, ја сам чак и каснио и ја нисам ни знао да се задужило оружје, чак је дошао Ђукић Жељко командир је послао горе човека у моју собу, јер ја нисам задужио оружје, нисам знао уопште да се задужује оружје, могуће да је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекаћете сада, да ли имате још нешто важно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па може председнице већа, али ја не видим какво је ово суочење, стављам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ово је такозвано штеловање исказа и једног и другог, ово је штеловани исказ, шта сад они тврде, овај тврди па јел се ти сећаш можда је тамо, је ли он остаје и даље да је он видео Кинеза тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ако имате још неки предлог, ако немате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имам следећи предлог, имамо 10, али смо сад у цајтноту имам 20. Следећи је предлог да се изјасни П1 да ли је тачно по наводу Стопарића да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, предочавати нећемо, само оно на шта треба да се суоче, П1 ће бити сутра ту да му предочимо, само суочење.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то вам и кажем, не пратите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да се изјасни на наводе Стопарића, на те околности, ако кажем да се изјасни значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите молим вас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У погледу хотела, тога мотела у Подујеву где су спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, то није битна чињеница, то се изјаснио да ли је био са Цвјетаном. Даље господине Перковићу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како није битна чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта ми овде утврђујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перковићу, дајте молим вас да се суоче на оне важне околности и молим вас не држите говоре.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то су важне околности сећања њихова па то су важне околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има оптужени Ђукић примедбу неку и питања да се суоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то су важне околности, следеће питање. Да ли је тачно ако Стопарић, наведите на ту околност да је добровољно ишао, да није имао, да га нико није присиљавао ни на друго ратиште да учествује у акцији да убија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да се суоче на околност како је отишао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: При томе једног УЧК и да је био награђиван, питајте, то вам је Стопарић мало пре рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте ви Ђукићу хтели да се суоче изволите. Изволите.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Дobar дан, хтео бих да разговор који су обављали сведок П1 и господин сведок Стопарић Горан тамо гди су били, ди је био у затвору, па то да нам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: И у вези тог шлема господин Стопарић је детаљно он нама описао тај шлем како је изгледао, панцир, прслук, све нам је детаљно описао, сад то негира, само ето само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба оптужени Ђукићу, они су се већ суочили на околност за шлем.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, али добро, каже ту што каже и бранилац тачно сад се ту нешто пегла, само ја не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите вратите се на место.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: И то за те разговоре њихов само ако је могуће те разговоре који су имали сведок П1 и господин Стопарић Горан, дал су мене тад спомињали, то само... испричао

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Реците, каже Стопарић да су сви били добровољци, ви кажете да сте били присилно мобилисани, реците јел сте били мобилисани или сте се сами јавили?

«СВЕДОК П-1»: Ја сам био мобилисан од Слободана Медића у кафићу «Бонапарта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му и ви господине Стопарићу.

«СВЕДОК П-1»: Чак и момак који је тај био Милош са мном, рекао ми је да су њега у Митровици док је радио у неком кафићу да је дошла полиција редовна по њега и да га је одвела до станице у аутобус који је дошао после у Нови Сад где смо ми били паркирани испред Боцине куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ви господине Стопарићу јел било мобилисаних или су били само добровољци?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја сам добровољно изричито сам хтео да идем, Боца није овлашћено службено лице, никог он није могао да мобилише. Ја не знам односе П1 и Медић Слободана, али ја никада од никога нисам чуо да је присилно мобилисан да одлази на Косово. П1 је јединствени случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине П1 каже Стопарић Горан да након изласка из притвора једног приликом разговарали сте ви и Цвјетан Саша и он и жалили се на то што се Боца није ангажовао у том вашем поступку, и у том разговору да ли сте спомињали или не Ђукић Жељка као особу која је учествовала у овом делу. Да ли сте се икада срели и разговарали негде у Новом Саду у кафићу, то је оно што сте нам причали срели смо се у Новом Саду и тако даље, да то не тражим, ми смо то питали сведока Стопарића јуче.

«СВЕДОК П-1»: Господине Стопарићу, тај разговор никад није вођен, ви ако се добро сећате ја сам вас видео једне прилике у кафићу, да ли вам је то била супруга, ја сам се тада вама извинио када сте били рањени, јер ја стварно сам први пут на ратишту и доле нико није хтео да, једва сам се ја био извукао из те ватре и сећате се добро кад сам вам говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине П1 само да ли сте тада спомињали Ђукић Жељка као учесника овог догађаја, остало нас тренутно не занима, то је ствар која занима оптуженог Ђукић Жељка?

«СВЕДОК П-1»: Не нисмо, ја сам само вама испричао шта сам ја видео тада, том приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада спомињали Ђукић Жељка, то је оно што ја питам?

«СВЕДОК П-1»: Да, ја сам испричао тада шта сам ја видео у том дворишту пошто господин Стопарић није био у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине Стопарићу јел то тачно да вам је рекао тад.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ми говоримо, ја сам се наине с вама господине П1 неколико пута у Новом Саду видео и попричали смо, али тада први пут сте седели са Цвјетан Сашом и непосредно после изласка из оног притвора који су, притворили су вас двојицу били, да ли се тога сећате, и био сам да са мојом девојком.

«СВЕДОК П-1»: То је једини пут кад смо се ми, нас двојица сусрели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стопарићу, да ли је вама рекао П1 за учешће Ђукић Жељка у овом догађају, то је то што Ђукић тражи да вас питамо?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Мени није рекао, не, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да вам је рекао.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ми смо разговарали колико се ја сећам разговор се водио о томе како, када су били ухапшени шта, они су ми говорили да је то све Боца сместио, молим те П1 ја Ђукића и опис тог догађаја уопште није било описа догађаја, ја се не сећам.

«СВЕДОК П-1»: То није истина.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Јел види, ја би и прекинуо, ја бих забранио такав разговор, седела је девојка која то не мора да слуша, није пред њом нико то говорио.

«СВЕДОК П-1»: По мом уласку у кафић ви сте седели са десне стране са девојком, ја сам вас видео носили сте на руци оне, као лонгету.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Фиксатор.

«СВЕДОК П-1»: Мени је једна девојка дала тада кутију «давидова», ја сам сео и рекао сам извинио се, пошто ја нисам смео али знам да вас је по некој причи, да вас је један САЈ-овац извукао, ја сам вама испричао шта се десило, ви сте почели а пушиш скупе цигаре, били сте љути, љути сте били прво на САЈ, зато што вам нису дали пензију него су вам само исплатили 10000 марака, а потом били сте љути и на Боцу пошто је свима купио куће док се радило у Ђелетовцима а вама ништа. То је био смисао и потом сам ја вама испричао шта се буквално скоро до детаља шта сам ја видео и ту се завршио наш разговор и ми се од тада више никад нисмо видели, нити смо водили, нити се дружили.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Јел могу сад ја да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ми и ви уопште нисмо причали ни о каквим кућама, ни о каквим пензијама ни о САЈ-у.

«СВЕДОК П-1»: Ви сте то мени рекли.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Једини је разговор био о томе што сте ви толико што изашли на слободу, ви сте били ухапшени, и ви и Цвјетан Саша. И ништа, ми чак дуго нисмо ни седели, други пут сам са вама разговарао у кафићу «Бејби блу» у Новом Саду на против Спенса, ви сте тада били у друштву неког човека кога називају Чанча.

«СВЕДОК П-1»: То није истина.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ни тога се не сећате, не сећате се?

«СВЕДОК П-1»: То није истина, јел се ја са тим човеком тада нисам ни дружио.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: То је тај човек који је мене извукао кад сам био рањен није био САЈ-евац него је био Боројевић Драган и ја, ви сте све, можда сте ви са неким другим седели.

«СВЕДОК П-1»: Јел можете да поновите шта сте рекли, јел можете молим вас да поновите шта сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да био Боројевић Драган а не САЈ-евац. На овај начин ако нема више предлога завршићемо суочење. Реците оптужени Ђукићу само ако је нешто кључно. Не можете одатле.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Сад сам управо дошао до новог тог сазнања за овога Чанчаревић Миленка што је споменуо сад господин Стопарић, сад да каже шта је он ту тражио и шта су разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, они су се већ суочили, то ћете да оставите за сутра, вратите се на место.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па не, сведока питам овога, оданде из Хага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Одбија се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све једно вам се одбија, вратите се оптужени Ђукићу.

За овим се констатује да је суочење између сведока П1 и сведока Стопарић Горана завршено, на начин на који је евидентирано аудио визуелном техником у суду.

Па се за овим из суднице удаљава сведок П1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине П1 можете да идете, доћи ћете сутра према оном распореду у позиву како смо вам то већ послали. А испитивање овога сведока уз потребна предочавања и суочавања наставиће се сутра. Можете да идете.

За овим се из суднице скида непровидна завеса која је постављена између дела у коме се налази судско веће и оптужени и затим се налаже режији да настави са емитовањем слике из суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да пита сведока Стопарић Горана, односно да ли ви господине Стопарићу имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Немам ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала вам. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да онај ко каже шта се десило у Шиду, односно шта се десило у Подујеву, ће бити изопштен и од припадника «Шкорпиона» и од грађана Шида, па јел то значи ако сам ја добро разумео, а ја у то не верујем, али вас питам, да ли то значи да грађани Шида подржавају злочин у Подујеву, и да ли они мисле да тако треба радити са цивилима у било ком рату, шта мислите ви о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче?

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Ја мислим да грађани Шида не подржавају никакав злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто знамо шта ће човек да одговори.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Грађани Шида ни не знају шта се десило у Подујеву онако како би требали да знају, они знају једну другу историју, они знају да су неправилно оптужени српски хероји и да ко зна ко је побио те Албанце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче хвала. изволите још једну примедбу пре него што се опростимо од господина Стопарића, од вас, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа стављам примедбу на исказ господина Стопарића, није ово први пут да се господин Стопарић и ја срећемо у судницама, није први пут да он сведочи овде, његови су сви искази овако неаргументовани, без јасних мотива, осим његових мотива и видели сте данас повлачење исказа, сад је био шлем, сад није, сад је уверен сад није, кад је ко излазио, он у суштини ништа не зна. То је ствар његове употребе пред

Хашким тужилаштвом и судом и нека они што кажу и даље верују њему. Међутим следеће, Стопарић Горан има и те какав мотив, он је данас то открио овде зашто је ишао да сведочи јел је виђен, ви сте видели да су оштећени говорили о човеку са марамом, да се уплашио препознавања, да је онда пришао Фонду за хуманитарно право јер је резонаовао ако га случајно ко примети тамо он ће бити процесуиран на начин на крају како се овде и процесуира. То су моје примедбе, њему што кажу сретно, ја нећу да коментаришем шта народ мисли о Шиду о сведочењу и зашто мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми вас то уопште браниоче не би смо ни слушали. Хвала вам седите. Господине Стопарићу, да ли ви имате још нешто да кажете, ово је била, нисам једноставно могла да допустим да ове неке ствари за које сам знала у ком ће смислу бити да то буде вама иза леђа да би сте имали прилику уколико желите да одговорите, ако не желите не морате. То је то, хвала вам у сваком случају што сте сведочили. Имате још нешто да кажете.

СВЕДОК ГОРАН СТОПАРИЋ: Јел могу само да искоментаришем последње наводе адвоката. Он показује отворено непријатељство према мени и ја немам даље намеру да уопште ништа кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала вам. Трошкове, госпођо Кандић шта сада, питање. Нема везе са овим, сада за време видео-конференцијске везе. Кажите ми ваше трошкове везане за ово сведочење сносићемо када буду достављени од стране Хашког трибунала, на овај начин ћемо да прекинемо видео-конференцијску везу. Ми вас сви подрављамо, подрављамо присутне уколико их има у суду у Хагу. Налаже се режији да прекине са видео-конференцијском везом, да вратимо на мониторе слику из суднице. Сада смо већ прошли термин када Медић Драган прима терапију. Ја имам обавезу обзиром да сам чула примедбе да касније чујем и Медић Драгана. Изволите госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само хоћу да кажем да су јавни транскрипти осим транскрипта са затворених суђења јавна документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Господине Медићу, замолићу вас да изађете овде, господине Петровићу опомињем вас да не коментаришете све време док прича госпођа Кандић и док причам ја, без микрофона и на тај начин нарушавате ред у овој судници. Господине Медићу, имам информацију да се ви не осећате добро, од вашег браниоца, ви се нисте лично обратили. О чему се ради?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па јесте стандардна прича, исхрана која 19 месеци базира се на суво. Ја сам јуче имао посету, добио сам пакет и оно што сам добио од куће до се данас покварило, бацио сам, немам услова иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немате услова за чување, добро, то су услови боравка у притвору. Везано за ваше здравствено стање и за вашу ову основну болест.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па шећер ми опет нон стоп варира, то је већином због исхране, то су саме конзерве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам од вашег браниоца захтев да се ви упутите ван ове специјалне затворске болнице на преглед. У том смислу вас сада изводим да питам тако нешто, ја морам то да питам јер ја имам један извештај лекара,

имам друго обавештење од стране вашег браниоца, имам сад од вас информацију да је у питању исхрана. Шта је у питању?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Ако ви мислите да је шећер који се креће од 10 до 20 нормалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да варира шећер, је ли?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има то везе са суђењем или не?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па наравно да има везе и са суђењем али са великим последицама, притвора, свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу у сваком случају наложити да вас прегледа неко на ВМА и да вас онда иза тога да они дају то једно мишљење без обзира на то у којој смо фази поступка. Вратите се на место молим вас.

Наставићемо сутра. Сутра ће доћи сведок П-1 као и вештаци који су донели налаз и мишљење у предмету оптуженог Миодрага Шолаје.

Ја, без обзира што немам намеру нити је то мој обичај да нешто коментаришем, упућујем браниоце који стављају примедбе да било ко је нарушио јавност, односно неку тајну у овом поступку на управо оно што је рекла госпођа Наташа Кандић, на оно што сам ја рекла малопре да прочитају одредбе закона које су релевантне за ова наша суђења и за транскрипте са ових суђења. Такође браниоцу Перковићу који је покушавао да ми импутира да сам рекла нешто или прејудицирала одлуку у овом поступку, сугеришем да погледа одредбе члана 295 до 301 и ја мислим 398 до 403 ЗКП-а где ће видети кад се ко на шта жали ако буде прилика, ако не буде прилике која су делотворна правна средства за поступање председника већа у нашем правном систему. Браниоче Перковићу.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: У вези питања овог јавности итд., да ли је овде ико у овој судници поставио питање откуд је сведок Стопарић из Хага знао идентитет сведока П-1?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, ја сам му послала, ставила у затворен коверат, тако се шаљу позиви, пише «службена тајна», «строго поверљиво», обавестила Хашки трибунал да ћу тако нешто послати сведоку и обавестила на који начин сведок даље треба да поступи са тим и да он може непосредно пре сведочења да отвори такав коверат. О чему се ради.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Судија, у транскриптима стоји су наведена имена сведока П1 јер су то и раније људи помињали овде, он је из транскрипта то све сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је нарушавао оне одредбе које се односе на чување идентитета заштићеног сведока ствар је за тужиоца, ја верујем да ће тужилац с тиме да се позабави. На овај начин завршићемо данашњи претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Да се претрес настави сутра 13.05.2009.године,
у 14.30 часова у истој овој судници.**

Довршено у 18.11 часова.

Записничар

Председник већа-судија